

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115/ Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 55.

Krainburg, den 15. Juli 1944.

4. Jahrgang

Cele plohe letetičih bomb

Evakuacija Londona - Zaskrbljenost zaradi „V2“ - Številni mrtvi v Wellingtonovi vojašnici - Naraščajoči nemiri v USA

Stockholm, 14. julija. V noči na ponedeljek, kakor tudi v nedeljo, so se nadaljevali vleti »V1« v London in okolice. Angleška poročila o tem skušajo napraviti verjetno, da je bilo »precejšnje število« letetičih bomb sestreljenih Južni Angliji po lovskih letalih, ki so patrolirala, in po protiletalskem topništvu. Toda take trditve so se pojavile tudi v početku ofenzive »V1« v določenih razdobjih. Naletela so spriču vednega nadaljevanja ofenzive razstrelili na veliko skepsko, kakor tudi bahanje z uspehi bombardiranja nekih »izstrelitviš robotov« v Severni Franciji.

O razpoloženju v Velikem Londonu poročajo dopisniki, da se najbolj izrazi s sledenimi besedami: »V1« je povzročilo največji fatalizem množic v zgodovini.

Amerikanska agencija »Associated Press« poroča od nedelje, da so vpadle »nove plohe letetičih bomb na Južno Anglijo in obmestje Londona. Očitno so bile te plohe, ki so naredile tako težke škode, da so bile še celo angleške oblasti prvič prisiljene, da so v nedeljo zvečer izjemoma objavile nekaj podatkov o nastalih škodah. Poleg »Regent Palace Hotel« na Picadilly-Circus so bile zadete druge znane zgradbe londonskega notranjega mesta, med drugim stečajno sodišče v zapadnem delu Fleet Street, kjer je tudi časopisna četrt.

En zadetek »V1« je bil na prostoru gardne vojašnice med buckinghamsko palačo in parlamentom. Poveljnik gardnih čet, polkovnik Hay s številnimi častniki in moštvom je prišel ob življenje. Več sto gardnih vojakov in pionirjev so morali porabiti za reševalna dela.

Evakuacija Londona se nadaljuje. Vso nedeljo so odhajali iz Londona vlaki z otroci in drugimi begunci. Londonsko časopisje si prizadeva, da pripravi londonsko prebivalstvo še na težje preskušnje. Domneve o nadaljnjih nemških tajnih orožjih, ki jih objavljajo časopisi, kažejo bistveno drugo presjeto nemške možnosti kakor pa še pred nekaj tedni. Od takratnih dvomov, ako bo sploh kedaj stopilo v akcijo nemško orožje, do sedanjega

„Zveri najhujše vrste“

Helsinki, 14. junija. K nečloveškim umorom žen in otrok po boljševikih v finski vasi Savukoski (Severna Finska) piše časopis »Rovaniemi« med drugim: Nimamo tukaj več opravka z ljudmi, ampak z zvermi najhujše vrste. Taki zločini pa so v zgodovini finskega naroda v boju proti Vzhodu že znani in ta način boja Sovjetov ni nov. Če se pa dogajajo v sedanjem času umori kakor v vasi Savukoski, bodo mogoče zapadne sile dobile sedaj nekaj pojma, kakaj se Finci branijo in kakaj Finska ne more popustiti, ampak se mora boriti do zadnjega. Finci se končno ne strahijo tudi najhujših pogojev; ali če gre za pogoje boljševikov, katerih nepopisna grozodejstva se ne dajo prekositi, nobena sila sveta ne bo mogla pregovoriti Fince, da bi se vdali.

Rasno sovraštvo v USA

Stockholm, 14. julija. »Če bi kdo resno poskušal, da bi se zavzel za socialno enakost ras na jugu Zedinjenih severnoamerikanskih držav, bi zgrabil beli prebivalec za orožje in začel z državljansko vojno«, je napisano v časopisu »Readers Digest«. Mlajši črnci nasprotno tako sovraži svoje bele sosedo, da ni več daleč čas, ko se bo problem črncev moral rešiti s silo orožja.

Popoln bankrot Angleške

Vichy, 14. julija. »Edina realnost konferen- ce o denarni veljavi v Bretton Woods je gospodarski in finančni bankrot Angleške«, tako sklepa neka francoska poročevalna agencija v članku o stališču britanskega glavnega delegata lorda Keynesa. Naj se zgodi kar hoče, Angleška je zgubila svojo gospodarsko in finančno vlado nad svetom in je bankrotirala. London — doslej upnik sveta — je sedaj postal dolжник sveta. To je bilanca lorda Keynesa. Ona pomeni — kakor zaključuje agencija — konec dvestoletne finančne in gospodarske nadvlade Angleške.

Peter si ne upa črhniti pred banditom Titom

Stockholm, 14. junija. Bivši kralj Peter Ju goslovanski je podpisal s boljševiki pogodbo, v kateri ga on prizna za neomejenega vodjo vseh vojaških oddelkov v Jugoslaviji, javlja »Associated Press« iz Londona. Poročilo o tovrstnem govoru je bilo poslano od Titove delegacije v zavezniški glavni stan v Alžiru. Bivši kralj Peter je izjavil svoj sporazum, da naj bo njegovo položaj odvisen od ljudskega glasovanja v Jugoslaviji po vojni in se je pri tem obvezal, da se bo vzdržal vsakega političnega delovanja do konca vojne.

potrtega in strahu polnega razmišljanja, kaj bi moglo biti orožje »V2«, se spozna znaten napredek razvika v Angliji.

»V1« in senat Zedinjenih severnoamerikanskih držav

Tudi v Zedinjenih državah narašča nemir o učinku »V1«. Kakor je že sedaj objavljeno, je zunanje-politični odsek senata pod vtisom slabih poročil iz Anglije imel tajno sejo, na kateri so strokovnjaki poročali o posameznosti »V1«. Ta posebna seja senatnega odseka je bila sklicana, ker so se v krogih parlamentov vedno bolj vznemirjali, zakaj prav za prav tudi na britansko-ameriški

strani ni bilo raziskovanje o orožju napeljana v isto smer. Strokovnjaki, ki so v tem pogledu poročali pred senatskim odsekom, so po predležih poročilih izjavili, da je bila vsa energija usmerjena na produkcijo letal.

Zelo mučna demonstracija.

V ostalem je prišlo na konferenci o denarni veljavi v Bretton Woods v soboto do za prisotne angleške zastopnike vsekakor mučne demonstracije. Različni sodelavci konferen- ce so namreč vstali in so zelo odkrito povedali svojo skrb o tem, kar sedaj mora pretrpeti prebivalstvo Južne Anglije. Prišlo je tako daleč, da so ponudili Angležem finančne olajšave, ker bodo radi težkih vojnih škodovanj, ki so jih že pretrpeli, trenutno trpe in jih bodo gotovo še pretrpeli, tako ali tako spadali med najbolj siromašne države na svetu. Te izjave so sprejeli britanski zastopniki z ledenim molkom, samo dva izmed njih sta rajši zapustila konferenco

Rooseveltove osebni Zid prizna vojno krivdo

Lippman predlaga „atlantsko območje“ in „sovjetsko območje“

Rooseveltove osebni Zid je postal objest in s tem lahkomišel. On je vidi zmago v tem svetskem boju v rokah Roosevelta in Stalina, tistih dveh mož, ki sta v sedanjih časih najbolj vidno orodje mednarodnega zdovstva. Lippmanu se ne zdi več potrebno, da bi se izražal »diplomatsko« in da bi surovo politiko moči, ki jo on zastopa, prikrival s kakšnimi ideološkimi frazami. Drzko sedaj prizna, da se prav za prav angleški minister Lytelton ni preveč zmotil, ko je po več steklenicah viskija ugotovil, da so Zedinjene severnoamerikanske države svoje dni tako potopale v Japonsko, da le-tej ni preostalo drugega, kakor da je začela s sovražnostmi.

To odkrito priznanje vojne krivde Zedinjenih severnoamerikanskih držav po zapniku že skoraj stalnega predsednika — ta hoče, kakor je znano, v četrti kandidirati — zasluži, da se zapomni za čas končnega obračuna. Da bo podoba sveta po dokončanju te vojne popolnoma drugačna, nego si to misli Roosevelt in njegov osebni Zid, o tem ni dvoma. Bodoča ureditev Evrope, bo mnogo bolj določena po strojnica nemških vojakov, kakor pa po pisalnem stroju, s katerim umazani Zid Lippman spravlja na papir svoje neprebavljive misli. On je ravno sedaj zopet izdal knjigo z naslovom »Vojni cilji Zedinjenih severnoamerikanskih držav«. Kar v tej knjigi piše, to na nas ne napravi

prav nobenega vtisa. Pokaže nam pa, kaj bi se zgodilo z Evropo, če Nemčija ne bi branila starega kontinenta.

Lippman predlaga popolnoma po židovski navadi kupčijo. Njegov gospod in mojster v Beli hiši in kremeljski vlastodržec naj bi delila Roosevelt dobi tako zvano »atlantsko območje«, h kateremu računajo tudi Švedsko, Po Lippmanovih nazorih spada Finska, ki je v mnogoterih ozirih povezana s Švedsko, namreč v »sovjetsko območje«. Saj je razumljivo, da je Lippman vse pokrajine, ki jih zahtevajo Sovjeti, tudi priznal Moskvi. Razen Finske spadajo sem Baltik, Poljska, Ogrska, balkanske države in Turčija s svojimi morskimi ožninami.

Taki načrti brezdvomno ustrezajo dogovorom, ki so bili napravljeni lanske jeseni v Teheranu, kjer so podelili svet kakor medvedovo kožo, katere nosilec se ni ulovljen. To se tudi vidi iz tega, da londonska poročevalna služba vedno spet govori o »litavski sovjetski republiki«, čeprav Angleška baltskih držav nikoli ni uradno priznala kot sovjetske republike. Vodje britanske poročevalne službe so očitno bolj napredni, to se pravi da poslušajo Teheran, kakor pa uradna politika, ki pa s svoje strani spet ne ugovarja proti takim svojevoljnostim in jih torej odobrava.

Vlada drugorazrednih kimavcev

Niti v najslabših časih ni bilo tako slabe vlade kot je ta

Beograd, 14. julija. V Beogradu brezpogojno odklanjajo novo jugoslovansko begunsko vlado, ki jo je sestavil bivši hrvatski ban dr. Ivan Subašić. Ne glede na siceršnjo politično smer govore o »skrčeni vladi drugorazrednih kimavcev« ter pravijo, da ni niti v najslabših jugoslovanskih časih sedela za zeleno mizo tako slaba vlada. Z nekim zadovoljstvom ugotavljajo, da ni v tej senčni vladi nobenega pravega Srba, ker Sretena Vukosavljevića, ki so ga prav v ta namen poslale komunistične tolpe v London in ki je bil pred vojno sicer nekaj časa profesor poljedelske fakultete beograjske univerze, ne moremo šteti za Srba, ker se je vedno izdal za avtonomista ter je v svojem rodnem mestu Prijeopolju predsedoval od 6. novembra 1943 antifašističnemu osvobodilnemu odboru za Sandžak.

O Savi Kosanoviću pripominjajo v Beogradu, da se je ta »mali Musliman z obrazom tepenega otroka« poleg svojega dela kot tajnik demokratske stranke malo brigal za svojo odvetniško pisarno v Zagrebu. Tudi kot poslanec se je slabo izkazal in je bil vedno zvesto v senci svojih strankinih poglavarjev, zaradi česar bo tudi sedaj storil vse, kar mu bodo naročili.

O ministrskem predsedniku dr. Ivanu Subašiću se v Beogradu za enkrat vzdržujejo »sakršnih komentarjev«, ker si o tem tovariš Josipa Broza-Tita, ki je »izdajalec iz navadi in nagnjenja«, ne delajo nobenih utvar.

Najbolj znana osebnost emigrantske vlade je brez dvoma v Hercegovini rojeni dr. Juraj Sutej, ki je pripadal levemu krilu Hrvatske seljaške stranke in ki je skupno s Subašićem kot juridični strokovnjak vodil delo za srbsko-hrvatski sporazum z dne 26. avgusta 1939. Kakor pa je bil kot preiskovalni

soodnik zapleten v razjasnitev sarajevskega atentata ter se je ob poudarjanju zelo dobrih odnosov s katoliško cerkvijo istočasno udeleževal kot prostozidar, tako je kasneje kot finančni minister v Beogradu zaradi mallega znanja ustrelil marsikatero gozda, ki so jih njegovi sodelavci le s težavo zopet popravili, kljub vsemu temu pa si je znal v devetnajstih mesecih svojega beograjskega delovanja ustvariti veliko premoženje, ki mu je omogočilo nakup treh stanovanjskih hiš.

O slovenskih zastopnikih v emigrantski vladi nimajo v Beogradu zaradi njune nepomembnosti ničesar povedati.

Ob koncu bi lahko ugotovili, da se je po več tednov trajajoči in z bombastičnimi napovedmi najavljeni spremembi jugoslovanske »vlade« uresničil zopet stari pregovor: »Tresle se je gore, rodila se je miš.«

Zagreb, 14. julija. K Reuterjevemu poročilu o sestavi nove jugoslovanske begunske vlade pravi propagandni šef Ivo Bogdan v uvodniku »Hrvatskega naroda«: »Ljudi, ki glede vladne oblike nimajo istih nazorov kot mi, še vedno lahko smotamo za hrvatske patriote, ako se zavzemajo za neodvisnost in nedotakljivost hrvatske države. Kdor pa tega stališča ne zastopa, ali kdor celo podpira naše sovražnike, kot gospoda Subašić in Šušelj, tega pa prezira ves hrvatski narod.«

Amerikanski vojaški poveljnik v Rimu, polkovnik Poletti, je poslal nadrabinu italijanskega glavnega mesta, ki so ga anglo-amerikanske zasedbene oblasti spet vzpostavile v službi, pismo, v katerem obljublja rimski židovski občini tudi za bodočo posebno skrb od strani Zedinjenih severnoamerikanskih držav. Nadalje je v pismu napisano, da se bodo Židom pripoznale neke posebne pravice.

Kje se bo odločilo?

Spisal Bernd W. Beckmeier

Očarujoči blesek besede odločitev, ki je postala aktualna v trenutku anglo-ameriške invazije v Normandijo, se je glede učinkovitosti zgubil v isti meri, v kolikor se je stopnjevala ogorčenost, s katero so se vrstili boji za vasi, terenske odseke, prometna križišča in prehode čez reke, ne da bi se mogle razviti tekoče operacije, ki bi bile nosilke hitrega razvoja. S pozdravnimi streli Kremļa uvedena sovjetska ofenziva tudi poskuša zopet izgladiti prvotni blesek te besede odločitev. V sedanjih fazi leži en del dramatične vojne v tistih okrajih, v katerih narekuje sila živcev veselje do ukrepov. Nasprotniki na Vzhodu in na Zapadu si na isti način prizadevajo, da bi zanetili veliko ognjišče in pritegnili nemške nared stoječe čete nase in napotile nemško vodstvo, da bi »udarilo« tam, kjer odločitev ni neobhodno potrebna.

Ura odločilne bitke še ni odbila. Sodobno vojaško dogajanje označuje zadržujoče vojskovanje, pri katerem so odprte vse možnosti in ki zahteva le rezervirano stališče pri uporabi sil. Anglo-Amerikanci so dotlej poslali na kopnino skupino vojske, ki je bila nastanjena na jugozapadu angleškega otoka. Na jugovzhodu Anglije je nared nadaljnja skupina vojske. Iz Zedinjenih držav se lahko pošljejo nove divizije. Sovjetsko poletno ofenzivo bijejo doslej štiri armadne skupine, ki poskušajo izvesti obkoljevalno akcijo, da bi pridobile v beloruskem prostoru izhodišče za sunek proti severu in zapadu. Temu glavnemu napadu pa se pridružilo več postranskih sunkov, ki vsebujejo vse možnosti. Za položajni črtami na jugu vzhodne fronte, kjer je danes relativno še mir in se vrše samo krajevne praske predstraž, stoje nared močne nasprotnikove sile, ki jih zlasti označujejo močne koncentracije oklopnikov. Uporaba še nared stoječih anglo-ameriških divizij, kakor tudi startni strel za nadaljnje velike napade Sovjetov bosta povsem očitno odvisna od tega, v kolikor se da nemško vodstvo po sedanjih bojih izvesti iz svoje rezerve in prilagodi razdelitev svojih sil današnji potrebi, da bi potem bila neoborožena nasproti potrebi drugega dne.

Brezplovno je, če bi hoteli v tem trenutku napraviti kombinacije, kakšna nova podjetja lahko nasprotniki pripravljajo. Vprašanja, da li bodo Anglo-Amerikanci tvegali novo podvzetje izkrcanja ob evropski južni obali, ali na kakšnem drugem delu Atlantskega okopa, ali se bo nenadoma na Vzhodu fronta ob Narvi ali bojišče okrog Jasija izkristaliziralo kot žarišče ofenzive — vse to morajo v trenutku biti samo domneve, za katere se najde sicer argumentov; ki pa vendar ostanejo domneve. Pri vseh treh razmotiranjih pa ne smemo prezreti, da sovražnik nikakor ni sam gospodar svojih sklepov, ampak da lahko tudi nemško protiudejstvovanje predpiše dejanja nasprotnikovega vodstva. Uporaba nemškega povračilnega orožja št. 1. na primer lahko povsem vpliva na nasprotnikove načrte pri invaziji. Ko je imel general Eisenhower sedaj povod, da je za kratko dobo zapustil invazijsko fronto in si ogledal poškodovana mesta v prostoru Velikega Londona, mu je pač britanski ministrski predsednik Churchill predložil prošnjo, naj na vsak način obrne pozornost na vojaške ukrepe, da prime tisti del Atlantske obale, za katerim domnevajo baze za odstreljevanje nemškega tajnega orožja.

Nadalje dopušča problem pristanišč invazorjev nekakšne sklepe na nadaljnje možnosti razvoja. Spominjajoč se, kar se smatra za času primerno, na vojno leto 1917., podčrtavajo angleški časopisi, da so v tistem času imele čete britanske ekspedicije na razpolago šest velikih francoskih pristanišč za vkrcanje, Dunkirchen, Calais, Boulogne, Dieppe, Rouen in Le Havre. Danes razpolagajo Eisenhowerjeve invazijske čete samo z enim pristaniščem, ki je pa povrh še z obsežnimi porušenji tako ovirano glede uporabe, da bo dalj časa moglo služiti zgolj kot zasilno pristanišče. Zato nikakor ni izključeno, da so trenutni zelo silni boji v prostoru pri Caenu v direktni zvezi z nasprotnikovimi načrti, pridobiti si še drugo luko. Z največjo verjetnostjo se sme Le Havre označiti kot daljni cilji sedanjih bojev. Pred ustjem Orne zbrane bojne sile britanskega brodogradnja, okrog 9 vojnih in prevoznih ladij, imajo lahko pri tem nalogo, da bodo na eni strani zalagale fronto pri Caenu, na drugi strani pa tudi pripravile podvzetje drugega izkrcanja med izlivoma Somme in Seine. S tako uporabo bi bil Le Havre postavljen med novo in že obstoječe mostišče. Sovražnik bi torej lahko poskušal, od obeh strani suniti proti pristanišču.

Razume se samo ob sebi, da se je nemško vodstvo pripravilo na vse takšne eventualnosti in da smatra zavarovanja v tej smeri za smoternejša, kakor da bi iz prestižnih razlogov nagradilo sile in z njimi preprečilo nasprotnikove napadalne namene, ki se dajo trenutno spoznati. Ravno isto tendenco lahko opazujemo na bojiščih Vzhoda, kjer izjiva nasprotnik nemško vodstvo, da bi ve-

zalo močne sile v srednjem odseku, da bi se potem po tako uspelem vplivanju na nemške sklepe s posebno silo vrgel na kak drug odsek fronte.

Trenutno je smer sovjetskega vodstva popolnoma jasna. Izhajajoč od zamisli, da se izloči med Vitebskom in Žlobinom proti vzhodu naprej moleči frontni lok nemške obrambe, so Sovjeti poslali močne divizije, da ob bokih teh položajev napadejo in dobiijo nemške položaje v klešče, ter se potem združijo v prostoru pri Minsku. Ko se je s pozornost vzbujajočo močno zaščito po zračnih bojnih silah poslanim sovjetskimi divizijam posrečilo, stisniti nazaj položaje nemške fronte pri Vitebsku in vzdolž ceste, ki vodi od Smolenska in Orše, se vidi v najnovejši fazi bitke posebno močan napadalni pritisk nasprotnika v levem sovjetskem krilu, ki je prodrlo od Bobrujska sem v severozahodni smeri na Sluck in sedaj potiska preko Minska naprej. Nemškemu vodstvu je bila pri preprečenju teh napadov odločilna starša več mesecev za presojo vojnega dogajanja na vzhodni fronti merodajna misel, da se odreče vsakemu eksperimentiranju, do katerega bi lahko zavedli vidiki prestiža. Golovo postane čisto v tej ali oni situaciji napetost tako kritična, da se zdi, da je položaj neresljiv. Kdor bi v takšnem trenutku zgubil hladen pregled in sedaj uporabil vse razpoložljive sile, da izravna to eno mesto fronte, bi podredil lastno iniciativno nasprotnikovi iniciativi, jo torej praktično zgubil.

Stojimo torej nasproti masirani moči treh svetovnih sil, ki so močnejše od nas, tako glede številčne sile kakor tudi tehničnih možnosti. Ta osnovna činjenica je merodajna za presojo sedanjih bojov. Mora pa biti tudi izhodišče za preudarke, kje se naj v bodočnosti odloča. Osebo premoč, ki se izraža v večjem številu, lahko odvrne samo boljše kakovost posameznega bojnika. Izenačenje tehničnih možnosti pa je vsekakor mogoče, kakor dokazujejo izkušnje pri uporabi našega orožja »V 1«. Tukaj je dežela, ki ima na razpolago manj surovin, manj tovarov in v nekem oziru tudi manj delovnih moči kakor njeni nasprotniki, odpravila škodo na sektorju tehnične obojestrane, da tukaj se ni doseglo samo izenačenje, ampak celo nadkriženje. Ta zgled je posebno prečiščen. Prihranjenosti so bile surovine, delovna moč za izdelavo orožja in število za potrebo potrebnih čet nista v nobenem razmerju z doseženimi učinki. Vemo, da orožje »V 1« ni edini trumf, ki ga je nemško vodstvo pripravilo. Pripravljajo se še drugi, da bodo uporabljeni takrat, če se bo ob dani situaciji zdelo njihova uporaba posebno učinkovita.

Eisenhower proti vsakemu optimizmu

Stockholm, 14. julija. Proti neutemeljenemu optimizmu se je obrnil s ostrimi besedami general Eisenhower kot vrhovni poveljnik invazijah sil na Reuterjevega dopisnika svojega glavnega stana Stanley Burcha. Po njegovem mnenju bi bila naloga odgovornih mož, da preprečijo take tendence. Bitka za Caen je zahtevala grozovite žrtve. Zapadne sile morajo biti na to pripravljene, da se bo boj še dolgo z vso trdoto in ogorčenostjo nadaljeval, postal vedno silnejši in zahteval hude žrtve. Z ozirom na vodstvo države, ne verjame v notranji polom Nemčije. Po njegovem mnenju je napačno, če kdo kakor koli upa na tak polom.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptgeschäftsführer: Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 editiert.

Zadnja preiskava

DVORNEGA SVETNIKA FINDVOGLA

Kriminalna novela Spisal Franz Heinrich

V svetovni vojni so imenovali kaj takega »ogrsko privezovanje«, si misli Gerlander, v kolikor se sploh more misliti, ker občuti besne bolečine. Vsi na steni prehodne sobe v kanalu. Njegove roke so zadaj z ezane in tako visoko potegnjene, da ravno še lahko stoji na konicah svojih prstov na nogi. Če se spusti, se mu zasujejo roke pod pazduhami. Če ostane na konicah prstov na nogi, ga popade besen krč. Morda bi kričal, če bi mogel. Tako pa ne more. Po vseh pravih umetnostih so mu zamašili usta. On samo lahko gleda.

Vidi pred seboj brezbrzični obraz gospoda Spitzja, ki že neznosno doigo, vsaki dve minuti stereotipno pravi: »Ali si, gospod Gerlander, še vedno niste premislili?« Ali bo gospod Gerlander izvolil, pisati članek?

Zoprn je ta obraz, in še bolj zoprn umazano smehljanje. Najbolj zoprn je pač mož, ki stoji za gospodom Spitzom in ima nepristno brado. Ravno ta maskedara je posebno zoprna. To je mož z rumenimi rokavicami. To je Fritzl, ki preveč kroka — kakor je rekel dvorni svetnik. To je gospod Borleben. Če ne bi imel preklete čunje na ustih, bi že kaj povedal temu možakarju. Toda ne more tega. Namesto tega govori monotono drugi. On govori na videz brez strasti. Njegov glas se nekoliko trese. Posebno če komandira »Potegniti!« Ali: »Popustiti!«

In gospod Borleben ima bogat program. On spreminja. On pač noče, da bi Gerlander postal nezavesten. Nasprotno. In ravno se da je zopet komandiral »Popustiti!« Gerlander stoji na petah. Bolečina popuša. In se da črne mož z nepristno plavo brado govoriti. Nestrpno sicer namiguje gospod Spitz, ampak to očividno Borlebna ne moti veliko. Ta je kakor obseden od neomajnega

Hudo obstreljevanje Londona z V 1 še traja

Večurni bobneči ogenj pri St. Lo — Prodorni poskusi Anglo-Amerikancev spodleteli

Oberkommando der Wehrmacht je dne 13. julija objavilo:

Medtem ko se je sovražnik zaradi svojih visokih izgub omejeval v prostoru pri Caenu in zapadno od njega samo na ojačeno delovanje topništva, je severovzhodno od St. Lo po večurnem bobnečem topniškem ognju in z uporabo močnih oddelkov bojnih letalcev napadel našo fronto. Lovci padalci in pehota so preprečili vse prodorne poskuse in prizadeli nasprotniku visoke izgube. Med Vire in Sainteny ter med Gorges in obalo so se vršili ves dan srditi boji. Stevilne nasprotnikove napade smo tu zavrnil in krajevne vdore odpravili ali zajezili. Nad mostiščem in nad zasadenim zapadnim ozemljem je sovražnik zgubil večeraj 27 letal. V francoskem prostoru je bilo večeraj v boju ugotovljenih 189 teroristov.

Hudo obstreljevanje Londona z »V 1« še vedno traja.

V Italiji je prišlo večeraj samo do večjih bojnih dejanj ob ligurski obali in jugozahodno od Citta di Castello. Kljub močni podpori po topništvu in oklopnjakih je sovražnik samo na nekaj mestih dosegel pčile uspehe. Maso njegovih napadov smo razbili s strnjanim topniškim ognjem ali s protisunkom.

Moskva žene novo invazijsko ofenzivo

Počasnost operacij deprimira — Spretna nemška obramba

Stockholm, 14. julija. Najnovejša izredno zgubonosna napora anglo-ameriške ofenzive, ki je bila zadnje dni podvzeta v Normandiji v največji izmeri, so ravno tako kakor svoje dni začetek invazije same izsilili Sovjeti z opozorilom, da bi se sicer moglo dometi o celem »teheranskem voznem redu« zaradi počasnosti zapadnih zaveznikov in da se morajo le-ti odločiti do enakih rizikov in žrtv kakor Sovjeti na svoji strani.

Ta vpliv Moskve v zvezi z razočaranjem anglo-ameriške javnosti — pred vsem vodečega židovstva — glede dosežanega poteka na veliko zasnovanega in drago plačanega podvzeta invazije se vidi z vso jasnostjo iz raznih severnoameriških spričeval, zlasti pa iz pozornost vzbujajočega članka, ki ga je objavil v listu »Times« njegov vojaški sodruinik Baldwin, ko se je bil vrnil iz Londona. Ta izjavi, da je bilo do petka, to je začetka novega, po Kremlju zapovedanega vala ofenzive prodiranj zaveznikov v Normandiji počasno in težavno. Ne da se tajiti, da je potek bojev razočaral. Pravi, da se je severnoameriška ofenziva zadnjega ponedeljka, od katere so toliko pričakovali, razvijala z deprimirajočo počasnostjo in da se brez dvoma niso uresničila pričakovanja zaveznikov, ki so bila zelo velika. »Mi smo, čeprav je že polovica za boj najugodnejše poletne sezone za nami, z našim dozdavnim voznim redom v zamudi.«

Baldwin navaja zlasti sledeče razloge dosežanega pomotnega računa: 1. srdito in spretno nemško obrambo; 2. težaven teren in neugodno vreme; 3. neizkušenost enega dela lastnih častnikov; pomanjkanje častnikov še postrujske nemške taktike prefiltriranja in nemški ostrostrelci; 4. nedostajanje prostora za manevriranje je onemogočilo popoln razmah teh mas materiala in čet, čeprav Baldwin to poudarja, izostanka uspehov ni morda povzročil nezadosten material; 5. preveč previdna taktika, kar se popolnoma sklada s sovjetskim mnenjem, da je bilo že po izkrcanju nujno potrebno, da bi se lastne

Na jugu vzhodne fronte smo zavrtili krajevne sunke Sovjetov. V prostoru pri Kovlu so se zgubonosno zrušili ponovni sovražni napadi. V srednjem odseku še trajajo hudi obrambni boji med Pripjetom in Dvino. Vtem ko smo za zapadno od Ščare preprečili vse sovjetske prodorne poskuse, so se naše divizije v srditih bojih odmaknile v prostoru južno od Vilne dalje proti zapadu. Pri Oliti so v silnem protisunku zadale Sovjetom hude izgube. Posadka Vilne je tudi večeraj držala zapadni del mesta proti vsem sovražnim napadom. V prostoru jugozahodno in jugovzhodno od Dvinska stoji naše čete v trdih bojih z močnimi sovražnimi skupinami. Vzhodno od Opočke so zavrtili ponovne močnejše napade Sovjetov in zajezile krajevne vdore. Odredi bojnih letalcev so podpirali obrambni boj vojske in z napadi z bombami in krovnim orožjem zadale Sovjetom visoke izgube zlasti v prostoru Dvinsk—Vilna.

Močna skupina severnoameriških bombnikov je izkorističajoč vremenske prilike izvršila ponovno terorističen napad na München. Protiletalsko topništvo je uničilo 31 štirimotornih bombnikov. Ponoči so posamezna britanska letala odvrгла bombe v reholno-westfalskem prostoru.

divizije oklopnjakov uporabljale ravno tako brezobzirno, kakor to store Sovjeti.

Drugi vojaški sodruiniki severnoameriškega časopisja dajejo tudi prav temno sliko o dosežanih gobjanjih invazijske fronte. Tudi sedanjí ogromni naval, ki je dosegel nekaj po poročilu obojestrane sile opisanih omejenih sovražnikovih uspehov, ki pa ni mogel prevrniti nemške obrambe, je smatralo sovražno vrhovno poveljstvo za nujno potrebno, da ne zadovolji samo spominom Sovjetov, ampak potolaži tudi lastno javnost.

V to udušujoče presojanje spada očitno tudi omejena vredna ugotovitev severnoameriškega glavnega maršala generala Sayerja, da se pri bojih v Franciji ne opažajo nobeni učinki zračne vojne na nemško fronto v domovini in proizvodnji. Material, ki ga uporabljajo Nemci — to javlja Sayer dobesedno — je najboljše kakovosti in nič ne kaže na to, da bi Nemcem morda primanjkovalo za moderna orožja potrebnih kovin.

„Vsaka ped zemlje se brani“

Helsinki, 14. julija. Finski časopis »Karjalainen« ugotavlja v političnem opazovanju: Pomislmo, kakšna usoda bi zadela Evropo, ako ne bi bila nemška velenila porabila vso koncentrirano moč, da se zoperstavi najgromnejši uničevalnosti, ki je katerikoli preje ogrožala zapadni svet. Karelski list nadaljuje, da so skupni interesi obrambe povezali Nemčijo in Finsko in ne samo suho dejstvo sobjojnosti, temveč postoje še mnoge druge gospodarske in duševne vezi. Tako so veliki finski narodni buditelj Snellman in druge vodilne osebnosti Finske črpali podlago svojega življenjskega pojmovanja iz vira nemškega duha. Zato se v gojenju našega sobjojništva, tako zaključuje list, ne damo niti malo vplivati po sovražnem gledanju.

Na drugem mestu ugotavlja list v pogledu nazaj na sedaj še štiri tedne trajajočo sovjetsko ofenzivo, da se je finski odpor utrčil ob njuni obojestrani in da morala Sovje-

ZRCALO ČASA

O uporabi novih japonskih bomb z zelo velikim učinkom na birmanski fronti javlja neko japonsko oporišče v Birmi. Nove bombe so bile uporabljene po japonskem zračnem orožju na neko zračno oporišče zaveznikov. 39 zavezniških letal, ki so bila na zemlji je bilo uničenih ali zažganih.

Japonske enote na otoku Ogasawara (Boninski otoki) so v teku dveh dni sestrelile ali pa težko poškodovale najmanj 102 sovražna stroja, ki so proti temu odseku usmerili zračne napade.

Glavni namen Wallacejevega potovanja k maršalu Cangkajesku je bil — brez obzira na njegovo važnost za notranjepolitični volilni boj Roosevelta — ta, da javi Cangkajsku pripravljenost Zedinjenih severoameriških držav za sodelovanje pri obnovi Kitajske in da mu je istočasno objavil pogoje Washingtona. K temu spada predvsem poboljšanje stikov Cungkanga do Moskve.

Japonske vojaške oblasti na Filipinih objavljajo, da so bili misijonarji vseh narodov, ki so bili izpušeni v juliju 1943, spet koncentrirani v zbirnih taboriščih, ker se del od njih peča s protijaponsko agitacijo in vohunstvom v korist sovražnih sil.

»Mnogoženstvo je, kakor se vidi v britanski armadi, izredno v navadi«, izjavlja po »News Chronicle« sodnik sodišča v Manchesteru. Število vojakov, ki so pregovorili žene k poroki z tenci, da so se izdali kot samci, je zelo veliko, je dodal sodnik.

Med Velikonomskim Reichom in neodvisno državo Albanijo so bile vpostavljene diplomatske zveze.

»Zgodovina o velikem izdajstvu« je dal naslov predsednik sveta londonske grofije, lord Latham, nekemu poročilu o neizpolnjenih obljubah angleške vlade na polju obnove v mestu in na kmetih.

Imenovanje ameriškega žida Polaka za komisaricnega policijskega prefekta v Rimu vnovič potrjuje, da pomeni zmaga sovražnikov židovsko diktaturo za Evropo, ki bi ji pomagali na eni strani Anglo-Amerikanci, na drugi strani pa boljševiki.

Nek angleški vojni dopisnik poroča, da je bilo prebivalstvo v porušnem mestu Cherbougu pozvano, da naj zapusti mesto, ker ni na razpolago živil za prehrano. Tako je bila, kakor poroča isti dopisnik, dodelitev kruha že znatno zmanjšana.

Bolgarski trgovinski minister Vasilev je napovedal, da je vlada uvedla s 1. julijem nov sistem v žitnem gospodarstvu, ki temelji na naslednjih štirih načelih: 1. Ustvaritev zadostnih žitnih rezerv. 2. Preprečenje nepotrebnih transportov. 3. Oddaja na podlagi dejanske doseženih presežkov. 4. Prihranitev približno 120 milijonov levov državi na ta način, da se določi krušna cena v skladu z realnimi stroški. Minister Vasilev je nato določil nove žitne cene. Na vprašanje novinarjev je izjavil, da so nove cene v istem razmerju s plačili in medkami kakor so bile v letu 1933. Če je takrat moral izdati delavec eno osminko svojega zaslužka za kruh, mora dati danes eno desetinko.

ti, ki so mislili, da to u presenetili Finsko z bliskovito vojno, sami uvideti, da njihova še tako ogromna množina uporaba orožja ni nepremagljiva, kakor tudi ne ogromno število letal in brezobzirno žrtvovanje žive sile. Poleg vedno bolj naraščajoče samozavesti med finskimi vojniki ima nemška obojestrana pomoč velik pomen. Zaman triumfirajo boljševizem že sedaj z zmago na Vzhodni fronti. Vsaka ped zemlje se brani. Predvsem karelska zemlja, tako zaključuje spis, nikoli ne bo ostala v rokah Sovjetov. Najboljši dokaz za to so ogromne izgube Sovjetov, ki jih povzročajo obojestrane sile.

več, kajti mož poleg njega je potegnil njegovo telo kvišku, da so pokali členki in da mu je blazna bolečina odvzela zadnji ostank zavesti.

»Pustiva ga, gospod kolega, temu ni več pomoči, je rekel dvorni svetnik Findvogel in vstal od telesa, ki je ležalo sključeno na ozkem hodniku kanala. Nato je dal suho povelje: »Pištolo pripraviti za strelje! In je tekel naprej. Neizlišno so stopale njegove galoše po betonskem tlaku. In nato je stal dvorni svetnik Findvogel v prehodni sobi. Njegova svetilka je šinila preko sten, zajela za sekunde Gerlanderjevo višee telo, šinila takoj od njega proč in zadela spačena in bleda obraza obeh mož, ki sta stala pred njim. Nobene besede ni rekel dvorni svetnik. Tega tudi ni bilo treba. Tudi tretji, ki je bil potegnil Gerlanderjevo telo kvišku, je nenadoma spustil vrv; padec telesa na tla je bilo vse, kar se je v tej sekundi silalo. Toda takoj na to se je silalo tavanje mnogih korakov. Od vseh strani kanala so se pojavile luči, žaromet je osvetlil groteskni prizor. Za dvornim svetnikom Findvoglom je sopihal Tunstein: »Gospod dvorni svetnik, pustite mene naprej. Pustite mene naprej!« Dvorni svetnik je pokimal: »Strahopetni vsaj niste!« In potem je nenadoma ukazal: »Arretirati Spitzja in možakarja tam zadaj! Gerlanderja spraviti stran! Ta bo že prišel k sebi. In mrliča seveda tudi in ko sta bila odvedena gospod Spitz in njegov pomagač, je kratko ukazal: »Zaromet odstaviti!« Nato je s počasnimi koraki stopal proti Fritzju Borlebu. Njegova žepna svetilka je že zelo slabo brlela. Več minut se ni silalo drugega ko korake stražnikov, ki so se porazgubili — in sunkovito dihanje Borlebna. In nato se je razlegal v doneči kleti glas dvornega svetnika: »Fritz!« je rekel, »Fritz pomislite še enkrat na svojega očeta. Potem boste že vedeli, kaj vam je storiti. Saj ne zaslužite milosti, ki vam jo izkažem. Ampak bodite mož! Pištolo pač še imate...«

(Dalje prihodnjic)

„Raubtiere schlimmster Art“

Helsinki, 14. Juli. Zu den unmenschlichen Morden an Frauen und Kindern durch die Bolschewisten in dem finnischen Dorf Savukoski (Nord-Finnland) schreibt die Zeitung „Rovaniemi“ u. a.: Man habe es hier nicht mehr mit Menschen zu tun, sondern mit Raubtieren schlimmster Art. Derartige Untaten seien aber in der Geschichte des finnischen Volkes im Kampf gegen den Osten schon bekannt und eine solche Kriegführung der Sowjets sei nichts neues. Wenn aber Mordtaten wie in dem Dorfe Savukoski in der jetzigen Zeit geschehen so dürften vielleicht die Westmächte eine Ahnung bekommen, warum es in dem finnischen Verteidigungskampf gehe und warum Finnland niemals nachgeben könne, sondern bis zum letzten kämpfen müsse. Für die Finnen seien letzten Endes auch die härtesten Bedingungen nicht abschreckend; wenn es sich aber um solche der Bolschewisten handle, dessen unbeschreibbare Grausamkeiten nicht mehr zu übertreffen seien, so werde keine Macht der Welt die Finnen zur Waffenstreckung bewegen können.

Kundgebung für Petains Werk

ii. Vichy, 14. Juli. (ge-Bericht.) Im Anschluß an einen Vortrag des deutschen Rechtsgelahrten Professor Grimm in Nizza über die deutsch-französische Zusammenarbeit und das neue Europa versammelten sich um General Durand, den Präsidenten des Komitees der „Groupe Collaboration“ französische Generale und gaben eine Erklärung ab, in der es u. a. heißt: Es sei unglücklicherweise wahr, daß französische Offiziere durch ihre Untreue das Unglück, das über Frankreich hereingebrochen sei, verschuldet hätten. Der Verlust der Flotte, der Kolonien, die Ruinen und Zerstörungen und der drohende Bürgerkrieg seien ihr Werk. Doch sei es ebenso wichtig hervorzuheben, daß es noch französische Offiziere gebe, die diese Fehler wiedergutmachen wollten, wenn notwendig, unter Selbstaufopferung. Diese stellten sich hinter Marshall Petain und sein Werk und werden für das Heil des Vaterlandes den Beitrag leisten, den die Ehre und die ruhmreiche Geschichte der französischen Armee von ihnen fordert.

„Sehr lange Verlustlisten“ angekündigt

Stockholm, 14. Juli. Die Kriegsberichterstatter im Hauptquartier Eisenhower machen keinen Versuch, die Schwere der englisch-amerikanischen Verluste bei den letzten Kämpfen bei St. Hays und noch mehr bei Caen zu verschweigen. In einem Bericht, der von dem amerikanischen Nachrichtendienst in Cincinnati weitergegeben wurde, heißt es: „Die letzten Erfolge der englisch-amerikanischen Truppen wurden wahrhaftig nicht leicht errungen. Die Gesamtzahl der Toten und Verwundeten ist zwar noch nicht bekanntgegeben worden, aber trotzdem ist sicher, daß die Liste sehr lang sein wird.“ Im New-Yorker Nachrichtendienst wurde erklärt: „Wir mußten unsere Gewinne, vor allem bei Caen, sehr teuer erkaufen. Die Deutschen kämpfen verbissen und fanatisch. Es waren wahrhaftig keine zaghaften Soldaten, die uns gegenüberstanden.“

In einem anderen amerikanischen Bericht wird ausdrücklich vor einer Überschätzung der Erfolge in der Normandie gewarnt, denn die Normandie ist noch weit vom Rhein entfernt. In Londoner Berichten wird die zähe und geschickte Verteidigung der Deutschen bei Caen hervorgehoben. Während die amerikanischen Korrespondenten über die Schwere der Verluste der englisch-kanadischen Truppen bei Caen berichten, ergeben sich die englischen Kriegsberichte in ähnlichen Meldungen über die amerikanischen Verluste in der Normandie und vor allem im Vireabschnitt, wo die amerikanischen Truppen in überschwemmtes Gebiet hineinkamen, das zudem noch auf das schwerste vermint worden war.

20 Millionen Arbeiter in USA unterbezahlt

Lohnstopp und 50prozentige Teuerung - Überall unlösbar Nachkriegsprobleme

hw. Stockholm, 14. Juli. (Eigenbericht.) Ein schwedischer Besucher nach dem anderen, der drüben Einblick in die Voraussetzungen und Probleme der jetzigen oder künftigen Entwicklung in „Gottes eigenem Land“ nehmen konnte, kehrt aus dem Roosevelt- und Juden-Paradies mit recht gemischten Gefühlen zurück. Auf der einen Seite sind diese Zeugen, größtenteils nicht gerade proeuropäisch eingestellte Schweden, zwar von der Größe Amerikas und seinen riesigen Kriegsanstrengungen beeindruckt, aber um so schwerer wiegt auf der anderen Seite ihre Sorge und ihr Mißtrauen vor der amerikanischen Zukunft.

Nachdem die Professoren Myrdal und Ohlin, die aus ihrer besonderen Kenntnis der sozialen, wirtschaftlichen und finanzpolitischen Zusammenhänge — bei absolut proallierter Einstellung — bereits zu pessimistischen Urteilen über die Nachkriegsentwicklung in den USA und den verbündeten Ländern gelangt waren, kehrten soeben andere Besucher nach Schweden zurück, die ebenfalls sehr skeptische Berichte gaben. Es handelt sich um Männer wie den Gewerkschaftspolitiker Andersson, den zweiten Vorsitzenden des Allgemeinen Gewerkschaftsverbandes in Schweden, Professor Valander von der Technischen Hochschule Stockholm und Direktor Hall von der schwedischen Zellulosegesellschaft, ferner um ein Mitglied der schwedischen Handelsdelegation. Ihr Urteil wird in Presseäußerungen dahin zusammengefaßt, daß es eine wirkliche Sisyphus-Arbeit darstellen würde, nach dem Kriege das Gespenst neuer Massenarbeitslosigkeit in den USA zu vermeiden.

Besonders interessant ist das, was die schwedischen marxistischen Gewerkschaftler aus jenem Lande berichten: Der Sekretär der schwedischen Holzarbeitergewerkschaft, Larsson, der als Sachverständiger an der Philadelphia-Konferenz des sogenannten Internationalen Arbeitsbüros teilnahm, stellt fest, daß 20 Millionen Arbeiter und

Angestellte im Verhältnis zu den Lebenshaltungskosten unterbezahlt seien. Das gelte auch für die Ärzte und die Lehrer. Die Absicht, die Löhne gemeinsam mit den Preisen zu stoppen, sei mißlungen, da die Löhne zwar konsequent festgehalten würden, während die Preise stiegen, nach der offiziellen Statistik um 20 bis 25 Prozent, nach dem Urteil der Gewerkschaftler um 50 Prozent, so daß die Löhne mit ihrer allentfalls 15prozentigen Zulage vollkommen hinterdrein hinkten. Von den Arbeitern werde auch geltend gemacht, daß die Industrie an den Streiks profitiere — wieder ein recht interessantes Zeugnis von einem neutralen Gewerkschaftler, der hier ein wenig von der Wirklichkeit einer Plutokratie zu sehen bekam, deren Nutznießer diesen Krieg angezettelt haben und nun ihrer Herrschsucht und ihres Profites wegen aufrechterhalten.

Der Gewerkschaftsvorsitzende Andersson unterstrich, man könne bezüglich der Beschäftigungsaussichten in den USA nicht optimistisch sein, wenn man ansehe, wie die Kriegsproduktion dort gleichsam auf die Normale aufgepfropft worden sei. Dergleichen sei besonders schwer lösbar bei einer so uneinheitlichen Staatsbildung wie die USA. Nicht uninteressant ist die Bemerkung Anderssons, daß man die Plutokratien auffordern möge, die von ihnen proklamierten Grundsätze nicht zuletzt in den eigenen Bereichen anzuwenden, beispielsweise gegenüber den Eingeborenen ihrer Kolonien. Die Amerikaner hätten selber noch einen weiten Weg bis zur Überwindung der Negerfrage.

Professor Valander und Direktor Hall rühmen die großen technischen Fortschritte in den USA, beispielsweise auf chemischem Gebiet, berichten aber andererseits über Knappheit, selbst an Zeitungspapier. In einem so hochindustrialisierten Lande sei gegenwärtig sogar eine Rasierklinge schwer zu erlangen.

„Rommels eisenharte Verteidigung“

Anerkennung deutscher Kampfmoral — „HJ-Division schlägt sich fanatisch“

hw. Stockholm, 14. Juli. (Eigenbericht.) „Die deutschen Truppen der Hitler-Jugend-Divisionen schlagen sich fanatisch und mit einer Rücksichtslosigkeit ohnegleichen.“ So heißt es in einem Londoner Bericht über die hohe deutsche Kampfmoral, die den Angreifern die schwersten Verluste und gleichzeitig einen heillosen Respekt vor dem Nachwuchs der ruhmreichen deutschen Wehrmacht beigebracht haben.

Der Feind benützt derartige Hinweise auf den Elitecharakter der ihm gegenüberstehenden deutschen Truppen genau wie die Klagen über angeblich ungünstige Witterung zum Teil zu taktischen Zwecken, nämlich der Enttäuschung in der eigenen Öffentlichkeit und Vorwürfen der sowjetischen Bundesgenossen wegen der geringen bisherigen Fortschritte seiner Invasionsanstrengungen zu begegnen. Aber es besteht kein Zweifel, daß diese Eingeständnisse und Anerkennung der hohen deutschen Kampfmoral ehrlich sind, bezahlt mit Strömen englisch-amerikanisch-kanadischen und französischen Blutes. Immer wieder heißt es in Londoner Darstellungen: Offiziell wird betont, daß man keinerlei Verringerung des Kampfwillens der HJ-, Tank- und Panzerdivisionen feststellen kann. Man merkt die Enttäuschung, die Wut und die schweren Einbußen, die sich hinter diesem Urteil verbergen.

In einem englischen Bericht über die Kämpfe bei Caen heißt es: Obwohl die mit dem Fluß im Rücken kämpfenden deutschen Truppen, taktisch gesehen, in einer ungünstigen Position stünden, kämpften sie hart, unterstützt von Artillerie und Granatwerfern vom Ostufer der Orne. Ein USA-Bericht aus den Ruinen von La Haye du Puits sagt über die hartnäckige Verteidigung dieses Ortes: Die deutsche Besatzung

eines mittelalterlichen Turms, der fast als einziges Gebäude übrig geblieben ist, habe hinter Maschinengewehren und Maschinenpistolen derart zäh gekämpft, daß ihnen ein amerikanischer Oberst und eine Menge USA-Soldaten zum Opfer gefallen seien. Ein USA-Soldat erklärt: „Das sind alles zusammen knochenharte Fanatiker, die nichts anderes kennen als ihren Nationalsozialismus.“ Sie hätten sich in Häusern und Bäumen festgesetzt und selbst in aussichtsloser Lage nicht ergeben. Auch in der Gesamtbeurteilung der Lage kehrt in den feindlichen Berichten immer wieder der Ausdruck wieder: R o m m e l s eisenharte Verteidigung. Es sei infolgedessen leider nur langsam möglich, Gelände zu gewinnen. „Die deutschen Gegenangriffe waren an der ganzen englisch-amerikanischen Front zahlreich und heftig“, hieß es in Eisenhower's Mittwoch-Kommuniké.

In „Londoner Lageberichten“ wird gesagt, Zeichen für einen deutschen Rückzug, wie er in London ein um das andere Mal in den letzten Wochen angekündigt worden war, seien nicht zu bemerken — im Gegenteil: man habe bisher die Beobachtung gemacht, daß die Deutschen Stoß um Stoß hart zurückgäben. Überall seien sie bereit zu augenblicklichen Gegenschlägen.

Engländer und Amerikaner sind nach ihren eigenen Berichten auf der ganzen Front im Angriff, auch mit schweren Panzern, aber sie müssen immer wieder Rückzüge von besonders hart umkämpften Plätzen, wie sie der Wehrmachtbericht meldet eingestehen. Ein amerikanischer Bericht vom Mittwoch sagt: „Nach den heftigen Gegenmaßnahmen der Deutschen zu urteilen, sieht es aus, als ob der Feind in der Lage wäre, mehr Panzer heranzuführen, als die Alliierten in ihren bisherigen Hoffnungen berechnet hatten, nämlich unter Zugrundelegung zerstörter Brücken und Verkehrsverbindungen.“ Engländer und Amerikaner haben ja tatsächlich ihr Möglichstes darangesetzt, entsprechend der ursprünglichen „Plattwalzen“-Strategie ganz Nordfrankreich in ein Trümmerfeld zu verwandeln und auf diese Weise die Bewegungen der deutschen Abwehr zu erschweren. Die Leistungen der deutschen Truppen und ihrer Führung sind nach solchen Angaben nur um so höher zu werten.

De Gaulle musste kapitulieren

hw. Stockholm, 14. Juli. (Eigenbericht.) De Gaulles Besuch bei Roosevelt ist beendet, und ganz Washington scheint aufzuatmen, daß es nicht zu einem öffentlichen Eklat gekommen ist. Erleichtert versichert man sich gegenseitig, alles sei eigentlich besser gegangen, als man je zu hoffen gewagt habe und insgesamt wird der Besuch als Erfolg proklamiert.

Erfolg für wen? De Gaulles „Erfolg“ bestand darin, daß er überhaupt zugelassen und mit allerlei, wenn auch begrenzten Schmeicheleien bedacht wurde, angefangen von 17 (in Worten siebzehn) geschützten, die bei seinem Eintreffen eine Begrüßungsalve abgeben durften, über die recht wohlwollenden Artikel einiger Zeitungen bis zur Nachsicht des Publikums, das ihn gar nicht so schrecklich unsympathisch gefunden haben soll.

Der wirkliche Erfolg liegt auf Roosevelts Seite. Er hat es durchgesetzt, daß der eitle General, nur um die Ehre seines Empfanges auszukosten, sich der demütigenden Bedingung unterwarf, die ihm doch auf der Seele brennenden Fragen der Anerkennung seines Alger-Ausschlusses überhaupt nicht anzuschneiden. Es war ihm vorher bedeutet worden, daß Roosevelt über diesen Punkt nicht zu diskutieren wünsche und de Gaulle fand sich mit diesem Schloß vor dem Maul devotest ab. Bei den Besprechungen mußte de Gaulle auch die Anwesenheit des Admiral Leahys in Kauf nehmen, der ihm wegen seiner früheren Rolle in Vichy als USA-Botschafter und als mutmaßlicher Schirmherr von allerlei Tendenzen gegen ihn persönlich verhaßt ist.

Roosevelt hat, vermutlich nicht zuletzt auf Leahys Anraten, schwerwiegende politische Bedingungen aufgestellt, die de Gaulle schlucken mußte: eine Verbesserung der Bedingungen, so wurde ihm bedeutet, wäre vor allem eine Abänderung der zwischen de Gaulle und England getroffenen Abmachungen. Sie könnten — wurde dürr und hart erklärt — in Washington nicht akzeptiert werden, ebenso peinlich für de Gaulle wie für England. Vor allem müsse Eisenhower's Autorität besser fixiert werden, als in den vorbereiteten Abmachungen mit England. Ferner dürften keinesfalls amerikanische Truppen zur Durchsetzung eines gaullistischen Regimes in irgendeinem Teile Frankreichs benutzt werden. De Gaulle versuchte dann im kleinen Kreis eine bescheidene Rebellion nach dem Bankett, das Cordell Hull ihm gab: Er erklärte vor einer Delegation gaullistischer Franzosen, Frankreich müsse mächtig sein oder es werde untergehen. Cordell Hull wies ihn auf dem Bankett zurecht, indem er mit milder Zweideutigkeit daran erinnerte, sie hätten doch die gleichen Ideale: Freiheit und Demokratie. Jeder weiß, daß de Gaulle keine Demokratie will, sondern eine Diktatur. Nun, die Vereinigten Staaten haben und wollen erst recht keine Demokratie, aber am allerwenigsten will die amerikanische Judendiktatur irgendwo irgendwelche Freiheiten. Die einzige Freiheit, die den Völkern bewilligt wird, besteht in der Freiheit, für die Interessen des Weltjudentums zu sterben. Deshalb darf auch de Gaulle, darin besteht der einzige Erfolg seiner USA-Reise, als Rekrutenoffizier für die Plutokratien tätig sein. Auf den neuesten Photos englisch-amerikanischer Frontreporter aus der Normandie sieht man nun auch dort Negertruppen eingesetzt — zur „Befreiung“ der normannischen Bauern. Neger darf de Gaulle schicken. Er darf auch in Cherbourg Franzosen mobilisieren, soweit noch welche überleben, alles für die Interessen Englands und der USA. Eines Tages wird er dafür davongejagt oder ermordet werden.

SA-Wehrabzeichen für Kriegsversehrte

Berlin, 14. Juli. Der Stabschef der SA Schepmann verlieh am 12. Juli 1944 die ersten SA-Wehrabzeichen für Kriegsversehrte an 100 verwundete Männer. Der Stabschef wies in seiner Ansprache darauf hin, daß den Kriegsversehrten als den Ehrenbürgern der Nation das erste Recht des deutschen Mannes, der Wehrgemeinschaft des nationalsozialistischen deutschen Reiches anzugehören, nicht verlorengehen dürfe. Es sei vielmehr die Pflicht der nationalsozialistischen Führungsstellen, Wege zu finden, um auch den Kriegsversehrten die weitere Ausbildung und Wiederausbildung ihrer verbliebenen Wehrfähigkeit zu ermöglichen. Umgekehrt sei es Aufgabe der Kriegsversehrten, allen anderen deutschen Männern beispielhaft zu zeigen, daß der Dienst an der Wehrfähigkeit des nationalsozialistischen Reiches eine ununterbrochene Pflicht des deutschen Mannes sei, eine Pflicht, die als entscheidend für die Erhaltung des nationalsozialistischen Wehrwillens

In den Quirinal eingezogen

ii. Mailand, 14. Juli. (ba-Bericht.) In den Quirinalpalast, dem Sitz der Savoyer in Rom, ist nach einer Meldung der „Unita“ der USA-Militärgouverneur Oberst Polotti mit seinem Stabe eingezogen. Da bisher weder Viktor Emanuel noch Umberto in Rom weilten, sei es sinnlos gewesen, in der überfüllten Stadt ein so großes Gebäude leerstehen zu lassen. Wenn Umberto jetzt wieder nach Rom übersiedelt, wird ihm im Quirinalpalast ein kleines Appartement, bestehend aus Arbeitszimmer, Schlafzimmer und Bad, zur Verfügung stehen. Die kommunistische römische Zeitung fügt hinzu: Endlich ist der Luxus des Königs Hauses auf ein erträgliches Maß reduziert.

Dr. F. J. Lukas

Ausscheiden! Aufheben!

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH

Nemško metodično in praktično

IV. 1. Mein Freund und ich
dein Freund und du
sein Freund und er
ihr Freund und sie
unser Freund und wir
euer Freund und sie
ihr Freund und sie

2. Mein Haus gehört mir
dein Haus gehört dir
sein Haus gehört ihm
ihr Haus gehört ihr
unser Haus gehört uns
euer Haus gehört euch
ihr Haus gehört ihnen

3. Er spielt mit mir
er spielt mit dir
er spielt mit ihm
er spielt mit uns
er spielt mit euch
er spielt mit ihnen

Das beifügende Eigenschaftswort

Pristavljeni pridevniki

1. Best. Artikel + Eigenschaftswort + Hauptwort.

Določni člen + pridevniki + samostalniki.

Endung der Eigenschaftswörter: Končnice pridevnikov:

Einzahl:	Mehrzahl:
1. Fall -e	-en za vse sklane in spole
2. Fall -en	
3. Fall -en	
4. Fall -en	für das männl. Geschlecht
	— za moški spol
	-e für das weibl. Geschlecht — za
	mednjo in ženski spol.

Merke: Ebenso wird das Eigenschaftswort behandelt, wenn dieser, jener, welcher, jeder, derselbe und mancher vorausgeht.

Pomeni: Ravno tako se sklanja pridevniki, ako stoj pred njim: dieser, -e, -es; jener, -e, -es; welcher?, -e?, -es?; jeder, -e, -es; derselbe, dasselbe in mancher, -e, -es.

Einzahl:

1. Fall	der tapfere Soldat
2. Fall	des tapferen Soldaten
3. Fall	dem tapferen Soldaten
4. Fall	den tapferen Soldaten

Mehrzahl:

1. Fall	die tapferen Soldaten
2. Fall	der tapferen Soldaten
3. Fall	den tapferen Soldaten
4. Fall	die tapferen Soldaten

Einzahl:

1. Fall	das schöne Mädchen
2. Fall	des schönen Mädchens
3. Fall	dem schönen Mädchen
4. Fall	das schöne Mädchen

Mehrzahl:

1. Fall	die schönen Mädchen
2. Fall	der schönen Mädchen
3. Fall	den schönen Mädchen
4. Fall	die schönen Mädchen

Einzahl:

1. Fall	die neue Bank
2. Fall	der neuen Bank
3. Fall	der neuen Bank
4. Fall	die neue Bank

Mehrzahl:

1. Fall	die neuen Bänke
2. Fall	der neuen Bänke
3. Fall	den neuen Bänken
4. Fall	die neuen Bänke

Wegen der schlechten Auskunft werde ich nun ins Kino zu spät kommen. Diese teure Miete kann ich nicht bezahlen, ich habe zu wenig Geld. Er liebt die leichte Musik mehr als die schwere. Wer zahlt die neuen Schallplatten? Natürlich der Vater, er muß ja alles zahlen. Bei diesem schlechten Wetter bleibe ich lieber zu Hause. Warum machst du immer den gleichen Fehler? Die deutsche Sprache ist leider sehr schwer. Der Dienstmann trägt den großen Koffer in die Gepäcksaufbewahrung. Ein Teil dieser Arbeit ist sehr interessant. Bitte, wo ist eine Haltestelle der Straßenbahn? Diese guten Apfel sind aus Kärnten. Wir essen heute in diesem kleinen Gasthause. Wann haben wir wieder eine Deutschstunde? Morgen. Wir bewundern die herrlichen Taten der deutschen Soldaten. Sie bewundert täglich die neuen Modelle in der Auslage. In Todesanzeigen lesen. Die öffentlichen Schulen in Kärnten sind im Juli und August geschlossen. Er bewundert die bunten Farben des Regenbogens. Was sagen Sie! Bei diesem schlechten Wetter will er auf die Jagd gehen? Wollen Sie neben dem offenen Fenster sitzen? Ich nicht! Ich danke Ihnen für Ihre nette Einladung, aber leider kann ich nicht kommen. Diese langweilige Arbeit beschäftigt ihn seit einem Monat. Dieser Junge macht uns viele Auslagen.

Fotografie: der Fotograf, die Belichtungstabelle, die Aufnahme, fotografieren, eine Aufnahme machen, die Zeitaufnahme, die Momentaufnahme, knipsen, der Fotoapparat, der Selbstauslöser, die Belichtung, der Film, einstellen, scharf, die Platte, das Negativ, entwickeln, Glanzpapier, Mattpapier, der Abzug.

Pismo mlademu Gorenjcu

Krainburg, 14. julija.

Dragi tovariši!

V številnih razgovorih, ki so naju na videz čisto popolnoma razdvojili, v resnici naju pa vendar, kakor ste sami rekli, polagoma spravili na skupno raven, ste večkrat omenili stisko malih narodov, njihovo usodo, da se zdobe med mlinskimi kamni velikih sil.

Da, prav pogosto so ravno mali narodi ti, ki morajo prenašati ne male žrtve v vojnih obračunavanjih zgodovine. Če so se bili postavili na napačno stran, so morali čisto svojo nespamet plačati z zgubo svoje suverenosti. Kot zgled navajam samo ravnanje kraljevin Kurhessen, Hannover, Nassau in državno mesto Frankfurt, ki so bili med prusko-avstrijskim sporom 1866. leta zavzeli protiprusko stališče in morali ta napačni račun plačati s tem, da so bile njihove dinastije pahnjene s prestola. Vojna zgodovina vseh narodov daje dovolj dokazov za to, da so kot premagani zginili ali pa si kot zmagačji podvrgli druge narode. Vtem ko si je pa na primer Anglija v krvavih vojnah podvrgla narod za narodom in jih z najkrutejšimi sredstvi držala pri tleh, je pa bil na pr. s tem, da so bile, kakor že prej omenjeno pahnjene s prestola hessenske, nassauske in hannoverske dinastije (v Hannoveru je kakor znano vladala angleška kraljevska hiša), storjen samo še nadaljnji korak za končnoveljavno pridobitev pruske pravice po vodstvu in s tem postavljen nadaljnji stavbni kamen za zedinjenje nemških plemen. Že danes je vsakomur jasno, da se bje sedanji boj med silami reda, ki jih vodi nacionalsocialistična Nemčija, in silami, ki žele zmešnjavo ter uničenje in ki jih vodi Sovjetska Rusija. Srednje rešitve, kakršna blodi po glavah nekaterih političnih otročev, ni. To dejstvo se je že ponovno izreklo, treba je pa vedno znova opozoriti nanj, kajti politika čakanja, ki jo danes uganjajo še nekateri ljudje, je največja krivda, ki si jo lahko danes naprti kak človek. Sicer se jim pa lahko zagotovi, da prav zares ne bi bila nobena sreča, živeti pod angleškim ali ameriškim židovskim gospodstvom in životari kot helotski narod, ki je samo za to na svetu, da napolni žepe borzijskih židov in drugih verižnikov. Danes sploh ni nobene dvoma o tem, da se ne more govoriti več o kakšni britanski ali ameriški nacionalni politiki. Židovski zaplečniki so že odkrili svojo spako, ker mislijo, da se nahajajo že na koncu svoje krvave gonje. Tomi in jankje si domišljajo, da so šli na vojno za svojo očetnjo, morajo pa sami doživeti, da jih zlorabljajo samo za to, da jim kruto puščajo kri v službi Židov. S krvjo Britancev in Amerikancev ter njihovih pomožnih narodov so priborili Italijo, toda kot spremstvo jim je sledilo krvavo gospodstvo boljševikov. Najprej so odpeljali desetisoče otrok iz Sicilije in Južne Italije, da bodo napravili iz njih pozitivne individue brez volje kakor iz narodov na Vzhodu, zdaj je že 250.000 italijanskih rodbin, ki jih odvedejo na tlako v boljševiški »raj«, da bodo bedno poginile v sibirskih rudnikih. To je metoda združenega boljševiško-amerikanskega-angleškega židovstva v Italiji. Iz Jugovzhoda Evrope še ne morejo odpeljati nobenih kompaktnih delov narodov, zato pa razmetavajo denar, da bi jih izigrali drugega proti drugemu ozir. zapletli prebivalce teh pokrajin v nesreče polno vojno tolp.

Sami ste uvideli, dragi prijatelj, da niti Moskva niti London in Washington niso podneli četniške vojne v korist narodov Južne Evrope. Hladnokrvno gonijo tisoče in tisoče Srbov, Hrvatov, Slovencev in Italijanov. Ali

bancev, Grkov in Bulgarov v množinski ogenj strojnica nemške vojne sile ali v ogenj lastnih bratov, ki so se v lastnih domačih oddelkih zoperstavili boljševizmu, ne da bi potočili solze zaradi grozne usode teh ljudi. Okrog 30.000 je bilo v imenu »svobode narodov« umorjenih samo Slovencev po samih banditih! Vbodi z iglo, ki jih prizadevajo nemški oboroženi sili, pač niso vredni žrtve, ki so bile žrtvovane za stvar, ki sploh ni v interesu narodov, ki vodijo četniško vojno.

Imam popolno razumevanje za vsa gesla svobode. Toda vsaki človek, ki količkaj pomisli, mora priznati, da slovenskemu narodu sploh ni bila odvzeta svoboda. Je pa pač nemogoče, da bi v vojni živeli po istem načinu kakor v miru. Zato se morajo izdati zakoni in naredbe in se mora potrebno odreči, kar nedvomno omejuje svobodo gibanja posameznika. To pa ne velja samo za vsakejake države same, temveč tudi za druge narode, ki so bili potegnjeni v vojni vrtnice. Slovenski narod nima povoda, da bi se pritoževal zaradi nasilnosti ukrepov. Imel je srečo, da je ostal ob strani vojne poti in da jo doživlja samo kot opazovalec iz daljave. Ali podrediti se mora kljub temu njegovim zakonom. V ostalem je imela Gorenjska sama dovolj priložnosti, da je sodoživela vse napore Reicha za svojo silajno obnovo kljub vsem težočam vojne.

Vi sami pa, dragi tovariši iz Gorenjske, ste bili sami zaprepaščeni, ko ste mi pripovedovali o primerih tolovajskega junaštva. Da, ali ima to kaj opraviti z osvobodilnim bojem, če se nosečim ženskam preparačo telesa, za katerih je že spočeto mlado življenje? Ali so

potrebni slovenski svobodi odrezani vratovi in razčetrtnjena telesa mož? Ali morajo ob zibelki nove Jugoslavije stati umor in požig, izropanja celih vasi in likvidacija žen in mož, deklet in mladeničev? Da, mladi prijatelj, ob zibelki te države boljševiškega kova morajo biti na straži ti sodrugi smrti. Ali to so šele vice. Peklinski ples se bo šele pričel, ko bodo dobili moč v roke, ki se vam predstavljajo kot Vaši »osvoboditelji«. Uzička republika je to dovoljno dokazala. Hočejo, da vam uničijo Vašo družino in ves Vaš rod, da vse, ki danes še prosto diha in mirno hodijo svojo pot, če nočejo biti sokrivci, vse te hočejo spraviti na grozovito pot duševnega in telesnega uničenja. Umiranje v množicah Vašega naroda se je šele pričelo. Dolga pot nesreče in obupa se bo morala še prehoditi, ko bo »prijatelj« boljševiške države.

V teh tednih in mesecih, ljubi prijatelj in tovariši, se bo rešila tudi usoda Vašega naroda. Pri velikih odločbah ne more posameznik nič opraviti, ali njegov zgled je vzor za obnašanje slabših. Nova Evropa se bo tako ali tako rodila. Kdo bo pa pri tem imel kaj besede, to je odvisno popolnoma od obnašanja, ki ga je pokazal v tej veliki borbi narodov. Gre za biti ali ne biti tudi Vašega naroda. Vi sami si lahko izbirate med srečno bodočnostjo v okviru nove Evrope ali pa ponižanjem slovenskega naroda do popolne brezpomembnosti v kontinentalni narodni skupnosti. Vsako nadaljnje čakanje zahteva samo še več krvi. Vi in jaz in vsi pametni vedo, da bo vsaka obnova pri nadaljnjem puščanju krvi nemogoča.

Vi, dragi prijatelj, ste se odločili za mlade narode Evrope in se bojate zato z orožjem v roki. Molite Boga, da bodo tudi drugi, ki stoje še danes ob strani, šli isto pot.

Friedrich Horstmann.

Spametujte se tudi vi!

Še en opomin Gorenjcem od strani bivše komunistke

Lastno poročilo »Karawanken Bote«

vH. Radmannsdorff, 14. julija 1944.

Célestine Kerschischnik iz Wurzen je bila visoka in vneta funkcionarka komunistične stranke in je delovala kot rajnska tajnica. Stori la je komunističnim tolpam dragocene usluge in s tem povzročila svoji deželi in svojem narodu mnogo nesreče in škode. Zato jo je sodišče obsodilo na smrt. Toda Gauleiter in Chef der Zivilverwaltung, ki mu je bila sodba od strani sodišča predložena, da jo potrdi, je smatral, da je še mogoče, pomilostiti Kerschischnikovo z dvema drugima na smrt obsojenima ženama, in sprejeli smrtno obsodbo v milejšo sodbo.

To ravnanje ž njo in drugimi jetniki od strani nemških oblasti, o katerih je bila do sedaj od svojih komunističnih vodij slišala in tudi raznašala samo najhuje, kakor tudi brezdelica, ki jo je, čeprav proti svoji volji imela v zaporu, sta primorala Célestine Kerschischnik, da je premenila svoje nekdanje nazore in mnenja in da je razmišljala o vprašanjih, ki si jih preje, v zatohlosti komunističnega dela in pod vplivom komunistične propagande, ni imela časa niti želje, zastaviti: kdo skrbi pošteno in resnično za mir v njeni deželi in za dobrobit njenega ljubljenege naroda: ali komunistični banditi, ki ubijajo in ropajo mirno prebivalstvo in opljuvajo vse, kar je njemu svetega, ali nemški »okupator«, ki ne zahteva od prebivalstva nič drugega kakor samo navadno lojalnost, a mu sicer ne brani, da živi po svojih običajih in da varuje in pomnožuje svoje premoženje, ki temu prebivalstvu nudi zunanjo varnost in različno pomoč.

Célestine Kerschischnik si je ta vprašanja

pošteno stavila in je na nje pošteno odgovorila. In da bi svoje nekdanje prestopke proti ljubljenu narodu, ki ga je kot komunistka nalagala, popravila in ta narod svarila pred nadaljnji komunističnimi lažmi, je svoje priznanje napisala na žepni robec z namenom, da ga ob kaki priložnosti lahko izroči svojim rojakom. Kerschischnik je ljubosumno čuvala svoj robec pred jethskimi pazniki, ali ob neki priliki ga je opazil uradnik in ga ji je odvzel, čeprav Kerschischnik robca ni hotela oddati in je rekla, da je to »njena tajna«. Tako se je zvedelo za ta odkritosrčni klic na pomoč nekdanje ugledne komunistke preje, nego si je to sama želela.

Ta zanimiv dokument ima sledeče besedilo:

»Domovina mihi kraj, Bog Te varuj komunizma.

Naj Te ne uniči zločinski roj, ki morilec je iz egoizma.

Oblast in jaz sva si popolnoma enake. — Oblast dokazuje dobro mnenje, a narod je zaslepljen in ne verjame (pa bo sprevidel — morda prepozno?). Tudi jaz trdim odkrito resnico, a mi oblast ne verjame, ker ima vedno večina pred sabo lažnivce (pa se bo tudi moja nedolžnost dokazala, to vem, a tudi prepozno.)

Ker me je Bog obdaril, da sem poštena v duši, ti morilec je naprej opročam, umazano delo, saj ga boš izvršil zaradi svoje zaslepljenosti. Morda boš sam izprevidel svojo zmotu.

In razočaranje nad komunizmom. So ubili

mi brata, pa ne Nemci, ampak K. P., so dom mi razbili, pa ne Nemci, ampak K. P., sem imela moža, ki me je ljubil, vem, da me danes ne mara zaradi K. P., So me na smrt obsodili zaradi K. P., So me pomilostili — kdo? Nemci. In ker me niso ustrelili, so me na smrt obsodili (brez zaslišanja) kdo? — K. P., ki komaj čaka, da se pojavim na cesti, da izvrši zahrbtno delo.

Ta robec naj bo v slučaju moje smrti zadnji porok mojih misli, katerih ne morem razkriti narodu, za katerega čutim več kot mati za sina-edince.

Narode moj, kak zli duh Te je obsedel, da postal si morilec lastnega brata in požigalec očetove hiše. Vem, tuja je zločinska roka poslegla vmes in Te preslepila, da ne vidiš 3 prstov izpred nosom.

Slovenci nimamo svoje kulture. Naši pradedje so jo šli na sever iskat, zakaj, da bi mi rušili njih težko delo.

Rusi so egoisti, ker ne puste, da bi se od njihovih drobtin najedel lačni sozemljan.

Ali je to internacionalna? Imajo dosti in neobdelane zemlje, pa ne privoščijo, da bi se oznojil na njih internacionalni sotrpini.

Taj listini ni treba komentarja.

Prijatelj OF v pomislek

vH. Krainburg, 14. julija. Švedska brzojavna agentura javlja: V nadaljevanju svoje nove cerkvene politike je odredil Stalin poseben »svet za cerkvene zadeve« pri svetu ljudskih komisarjev Sovjetske zveze; za predsednika sveta je bil imenovan tovariš Poljanski. »Kako lepo«, si bo mislil naivnež, »sedaj bo pa novi svet pod predsedstvom tovariša Poljanskega, ki je verjetno pobožen pravoslavni kristjan, skrbel za vse, kar je cerkvi na Ruskem potrebno.«

Mala opomba: tovariš Poljanski je Žid in je bil vedno vnet član poluradne boljševiške organizacije »bojujočih se brezbožnikov«, katere organizacijo je Stalin že med vojno »razpustil«.

To poročilo in to opombo naj posebno vzamejo na znanje tisti prijatelji OF, ki upajo na sporazum med komunizmom, vero in cerkvijo. Nobenemu, ki je le malo zmožen preudari, ni treba nadaljnjih komentarjev. Slapaga, kakor pravi pregovor o grbavcu, bo šele grob ozdravil.

Male gospodarske novice

Ob proglasitvi Protektorata je bilo na Češkem in Moravskem 236 pivovar, ki so bile združene v pivovarniški zvezi, dočim je 43 tovarn slada in 23 manjših obratov tvorilo industrijo slada. Te prostovoljne industrijske zveze so bile leta 1941. po nemškem vzoru spremenjene v obvezno enotno organizacijo gospodarske skupine za pivo in slad. V bivši CSR so pospeševali vso industrijo slada zaradi izdatnega izvoza njene proizvodnje, v Protektoratu pa je bilo treba proizvodnjo slada koncentrirati tam, kjer je na razpolago dovolj ječmena. To se je zgodilo tudi zaradi razbremenitve prometa. Vagoni, s katerimi dovažajo ječmen, se uporabljajo redno za odvoz slada v razne pivovarne. S sistematično razdelitvijo slada in surovin so pivovarne mnogo pridobile. Največja (Smichow) je že leta 1942. povečala svojo proizvodnjo piva za 100.000 hl. V industriji piva in slada so se odlično uveljavili razni tehnični napredki, med katerimi so nekateri tudi zelo koristni splošnemu gospodarstvu. Tako se z novimi kurilnimi napravami v pivovarnah prihrani mnogo premoga. Med vojno je bilo uvedeno enotno pivo, ki se v vseh pivovarnah Protektorata izdeluje iz istih surovin in z enako stopnjo alkohola. Pivo v Protektoratu se od nemškega piva razlikuje zdaj samo še po načinu varenja.

Kdo je bil Münchhausen?

Hans Albers v barvnem filmu Münchhausen.

jen, šel v pokoj na posestvo svojega očeta Bodenwerder.

Tukaj pa, ob plamečem ognju kamina, je stari vojščak in lovec začel pripovedovati svojim prijateljem in vinskim bratcem tiste strahotne zgodbe, ki so ga napravile nesmrtnega. Gorle tistemu, ki je dvomil o resnici — takrat je postal hud in pozval svojega zvestega slugo in sobojevnika z rdečim nosom, ki je bil vselej pripravljen prisesti za čast svojega gospoda. Toda ob Wesri mu je že danes ostal naslov »Lažniv baron — lažnivi kljukec«.

Danes se da že prav težko ugotoviti, koliko teh norih zgodb in burk je prvotno šlo na rovaš Münchhausna samega.

Zgodbe Münchhausna (lažnivega kljukca), kakoršne so krožile po Hannoveru, so izšle najprej od neznanih pisateljev v nekih takrat zelo priljubljenih zbirkah burk in bi bile gotovo že davno pozabljene, da se nista zavzela za nje usoda ali kak literarni skrat.

Plemeniti baron sam pa si te zadeve ne bi mogel urediti bolj pustolovsko.

Nek nezvesti arhivar po imenu Raspe je bil okradel zbirko deželnege grofa v Kasslu in zbral v London Tam mu je prišel do mislek, da je zbral v knjigo znane mu burke in še nekaj novih, ki si jih je sam izmislil. Knjigi je dal naslov: »Pripovedke barona

Ob toplem kamnu je pripovedoval vinskim bratcem svoje nore zgodbe

Münchhausna o njegovih čudovitih potovanjih in vojnih pustolovščinah v Rusiji. Precej skromno priložnostno delo je imelo vendar presenetljiv uspeh, samo da je bila nevarnost, da bo zgubljeno za Nemčijo. Tu ga je slučajno dobil v roke pesnik Gottfried August Bürger, ki ga je prevedel 1787. leta.

To delo se ne more dovolj visoko oceniti. Bürger je čisto natančno vedel, kakor to izhaja iz njegovega predgovora, ki še danes zasluži, da ga beremo, da je iz inozemstva prinesel nazaj dragocen zaklad nemških basen, našo pristno lastnino. Tem bolj se je čutil opravičenega, da ni morda samo prevajal, ampak po svoje razpotalgal s to posestjo. Svojemu »Münchhausnu« (lažnivemu kljukcu) je dal novo, med satiro, ironijo in na videz iskrenim poročevanjem nihalno obliko, ki še danes vsakogar očara. Prispeval je pa tudi sam z mnogimi pripovedkami, zlasti s »Seeabenteuern« (pomorski pustolovščinami). Ne rečemo pravdom, če uvrstimo to delo kot eno izmed najpomembnejših in

Vohal je ure / »Iznajdba« nekega Nürnbergerja

Pred 100 leti niso še imeli pojma o udobnosti električne razsvetljave, da niti vžigalnice še niso poznali, ampak so potrebovali kremen in kresilo, da so prižgali luč. Uporaba je bila zelo nerodna in trudopolna. Udarjati so morali s kresilom ob kremen, da so nastale iskre, ki so jih vlovili na gobo, da je začela tletati pri tem so si pomagali s pihanjem in so na gobo naložili z žveplom prepojeno nit. Slednjič se je pokazal modrikast ostri dišeč plamen, na katerem so prižgali luč.

Zato radi verjamemo nemškemu pesniku Grillparzerju, da je bil hvalešč in vesel nad iznajdba hitreje vžigajočega kemid-

najoriginalnejših v celokupnih delih pesnika »Leonore«.

Brez dvoma je Bürger ustvaril najpopularnejšega junaka nemške »lažnive pesnitve«, in westfalski baron, ki je šele 1797. leta umrl, je doživel še veselje, da je njegovo ime zaslovelo po vsej Nemčiji.

Toliko dejanja že dolgo ni bilo nanizane ga v filmu, kakor v tem veledelu, ki spada med najsijajnejša dela nemškega filmskega ustvarjanja. Pa tudi toliko čara in čarovništva izza nemih filmov Paula Wegenerja ni riskiral nihče. Pa še nekaj je, kar ga odlikuje: barva, ki podčrta tukaj pravilčnost, romantičnost pustolovščin, ki nas povedejo preko Rusije in sijajni dvor Katarine v Orient, v čudeže tisoč in ene noči in od tam v z gondolami poživljeno mesto lagun Benetke in končno celo na luno.

Predvsem pa: »Hans Albers igra glavnega junaka, in za to vlogo pač niso mogli izbrati nobenega boljšega, nobenega sposobnejšega igralca, ker je ta vloga kakor nalašč zanj prirojena in spisana.

»Človek z najmočnejšo domišljijo si izsili bogatejši svet: s temi besedami opravičuje Münchhausen tudi izredni, edinstveni film Ute »Münchhausen«.

H. F.

nega vžigalnika, o katerem v svojem življenjskem omenja: »Kadar koli sedaj vzamem v roke kemični vžigalnik, me obda čut hvalečnosti, če se spomnim časov, ko sem se ponoči moral dolgo ure mučiti, da sem si s kremenom in kresilom prižgal luč.«

V dobi kremenja in kresila je živel v Nürnbergu mož, ki je zelo nemirno spal. Kadar koli se je v noči zbudil, je takoj hotel vedeti, kako pozno je že. Radi živčnosti in nestrpnosti ni mogel uporabljati kremenja in kresila in prišla mu je na misel čudna ideja. Napravil si je uro z veliko vodoravno številnico in je izdobil pri vsaki izmed dvajsetih številki lončku podobno jamico. V

teh 12 jamic je napolnil 12 različnih tekočin z izrazitim vonji. Saj so se že takrat dobro spoznali pri pripravljanju različnih dišav, tako da je bilo prav lahko mogoče narediti 12 po vonju točno razlikujočih se esenc.

Ako se je naš Nürnberger zbudil, je upal z roko po številnici ob urnem kazalcu, ki mu je bila ob postelji do najbližje jamice ob kazalcu in je v njo utaknil prst, ga potem povohal in je tako ugotovil ne z očmi, temveč z nosom približno nočno uro. Seveda si je »nihač časa« moral točno zapomniti številni red 12 vonjav in imeti zelo občutljiv nos, ker bi bile drugače vse »lažnive napake pri ugotovitvi zavohanege časa. Kako mu je pač moralo biti nerodno, če je bil nahoden!

Nam, ki smo navajeni, da z enostavnim obratom stikala takoj dobimo od električne žarnice »Osram« potrebno luč, se zdi taka čudaka ura, na kateri niso časa brali, ampak duhali, neumno bahanje. Ampak ta stvar je povsem potrjena po kronikah in, kakor zagotavljajo urarski krogi, ni bila edina iznajdba te vrste.

Ali že veste...?

...da ima ledena ali zemeljska podgana kot bajeslovna žival pri narodih Kitajske in Sibirije isti pomen, kakor so ga imeli pri nas nekdanj zmaj?

...da ima les po strokovni obdelavi večjo trajnost kakor železo?

...da se da polet čebele voditi po nekih dišavah, kakor so to dokazali novi znanstveni poskusi?

...da se mavrica pojavi še celo pri mrazu 20 stopinj, kakor so to pred nekaj časa opazovali v švedski provinci Dalarna?

...da je v starem in srednjem veku spadalo k splošni izobrazbi svobodnjaka sedem učenosti?

...da se je imenoval Geiselbauer (kmet talec) tisti kmet, ki je proti dodelitvi male kmetije v lastno obdelavo, stopil v službo kot poljski delavec za več let?

Kreis Krainburg

Krainburg. (Barvni film Münchhausen.) Veliki barvni film Ufa „Münchhausen“ (Lažni kijekec), ki je bil odlikovan s priznanjem „umetniško dragocen“ in „narodno dragocen“, začne v Krainburgu predvajati 14. julija. V tej čudoviti umetniški, ki med drugim prikazuje barvni filmi pač zase lahko zahteva prvo mesto in ki glede svoje sestave, svojih predvajaških uspehov in krasnih posnetkov trikotno vsakogar očara in navduši, je glavni igralec Hans Albers — kakor sam pravi — našel svojo življenjsko vlogo. Sodeluje pa še dolga vrsta prvovrstnih igralcev, izmed katerih naj zlasti opozorimo na Brigitte Horny, Ilse Werner, Ferdinanda Marian, Gustava Waldau, Hilda pl. Stolz, Hermann Speilmann in Leona Slezak. Opozorimo tudi na podlistek »Kdo je bil Münchhausen« na četrti strani našega lista.

Laak a. d. Zaier. (Šolsko slavlje.) V novi slavnostni dvorani meščanske šole v Laaku se je pred nedavnim vršilo šolsko slavlje meščanske in ljudske šole v Laaku. Rezen v velikem številu došlih staršev je ravnatelj meščanske šole Emberger lahko pozdravil kot goste Kreisleiterja dra. Pfelegerja, številne predstavnike občinskega zbora in oblasti. Petje zbora meščanske šole, igra s petjem, narodni plesi, predvajanja na akordeonu, solistični prizori, ritmična telovadba in pravilna igra, so v prijetno občutenem hitrem menjava izpolnili dve doživljajski polni uri. Obilno in navdušeno odobravanje je poplačalo trud učencev. Vzgojitelji Laaka so lahko ponosni na to. S počastitvijo Führerja se je končalo to šolsko slavlje.

Höflein. (Iz vaške kronike.) Pred nekaj dnevi je govoril rojakom v strankinem domu NSDAP v Höfleinu Pg. Belle iz Krainburga. — Ortsfrauenshaft v Höfleinu je meseca julija t. l. vkuhala 135 litrov marmelade iz črnice za oskrbo ranjencev. Ortsgruppenleiter der NSDAP, Höflein se tem potom zahvaljuje vsem, ki so sodelovali pri nabiranju in vkuhavanju črnice. Prav posebno se zahvaljuje voditelji oddelka za narodno in hišno gospodarstvo in njenim pomočnicam v kuhinji.

Kreis Radmannsdorf

Veldes. Rojstva v mesecu juniju. Josef Kuntschitsch, Reifen; Johann-Alois Kuntschitsch, Seebach; Herbert Dräger, Schloß; Maria Laufer und Peter Zupan, Reifen. — Umrla sta: Maria Muschan roj. Mulej Reifen in Franziska Berze roj. Ferian, Wodeschitz.

Spremembe voznega reda. Novi vozniki red državne železnice, ki je sedaj stopil v veljavo, je tudi za naše kraje prinesel nekaj sprememb, ki so razvidne iz izobesjenih voznih redov v kolodvorskih poslopih.

Naši vojaki pozdravljajo domovino

Iz Jugovzhodne Nemčije pošiljajo svojim straršem, bratom, sestram, ter ostalim sorodnikom, tovarišem in znancem posebno še brhkim gorenjskim dekletom, kakor tudi g. šefu bolnišnice Gallenfels ter vsem uradnikom, uradnicam, doktorjem in ostalim uslužbencem ter vsem sestram bolnišnice Gallenfels sledeči gorenjski fantje — vojaki prisrčne pozdrave: Blasius, Habian Gallenfels; Anton Mali, Gallenfels; Paul Erschen, Krainburg; Johann Bislak, Kronau; Johann Stanownik, Sora; Johann Kos, Oberdorf; Daniel Werdel in Johann Lipnik, Sairach.

Z daljnega Severa pošilja pozdrave staršem, sorodnikom in znancem Franz Nowak iz okolice Friedau.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS

Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen

Enakost pri OF

Lastnoročilo Karawanken Bote

V. H. Krainburg, 14. julija. V času, ko je Stalin zatiral svoje tekmece iz najvišjih vodilnih mest boljševiške stranke, mu je eden izmed njih zelo hudo zagodel: razširil je med sovjetskimi funkcionarji in med prebivalstvom avtentično amatersko fotografijo, ki predstavlja rdečega diktatorja pri družinski večerji. Tu so sedeli sam Stalin, njegova židovska žena, njegov tast Moses Kaganovič in nekaj večnoma židovskih prijateljev. Miza je bila obložena z izbranimi jedili in bogato okrasena z rožami. Kjer je to bilo baš v letu najgrozovitejše lakote v Sovjetski zvezi, ko so srečni prebivalci komunističnega raja v nestetih množicah umirali od lakote in so bili številni primeri ljudožrtja, se je prebivalstvo komunistične države lahko nazorno prepračilo, kaj predstavlja v praksi po komunistih označena z rožami. Kjer je to bilo baš v letu najgrozovitejše lakote v Sovjetski zvezi, ko so srečni prebivalci komunističnega raja v nestetih množicah umirali od lakote in so bili številni primeri ljudožrtja, se je prebivalstvo komunistične države lahko nazorno prepračilo, kaj predstavlja v praksi po komunistih označena z rožami. Kjer je to bilo baš v letu najgrozovitejše lakote v Sovjetski zvezi, ko so srečni prebivalci komunističnega raja v nestetih množicah umirali od lakote in so bili številni primeri ljudožrtja, se je prebivalstvo komunistične države lahko nazorno prepračilo, kaj predstavlja v praksi po komunistih označena z rožami.

Vodstvo OF tudi v tem pogledu popolnoma posnema svoje gospodarje: ono označja splošno svobodo in enakost, katere se pa v praksi prav nič ne občuti. V resnici pa krvave in umirajo v prvih vrstah »prostaški« kmetje in delavci, medtem ko se politični komisarji, po-

veljniki in komunisti drže v primerni razdalji; »prostaški« banditi imajo strgane obleke in hodijo bosi, »gospodje« imajo nove elegantne suknje in jopice, njihovim ljubimcem nikoli ne manjka ličila za nohte; ko so »prostaški« banditi večkrat lačni, imajo višji vedno dovolj jesti in piti, in da plebejci ne bi videli, kako živijo gospodje, jim je prepovedan vstop v prostore, kjer se oni nahajajo.

Pri banditu, ki so ga ujeli domobranci v Ljubljanski pokrajini, so našli zapisano naredbo »štaba XII brigade slovenske narodne osvobodilne fronte« z dne 27. marca t. l. sledeče vsebine:

V štabni kuhinji se hranijo samo ožji štab brigade t. j. komandant, politkomisar, namestniki, načelnik štaba, administrator in strojepiska in sekretar ZKM, šef obveščevalnega centra, sanitetni referent, in intendant brigade.

Vse ostalo osebje in edinice se hranijo na kazu. Od sedaj naprej bo imela kuhinja spisek, katere ima na hrani, katerega se mora strogo držati.

Smrt fašizmu — Svoboda narodu!
Politkom.: Majcen. Komandant: D. Jerman.

In za to svobodo in enakost se bojujejo banditi OF, in boj za to svobodo in enakost pomagajo vsi tisti, ki komunistični OF na kateri koli način gredo na roko.

Naš športni kotiček

Ponovna ustanovitev Turn- und Sportgemeinschaft v Krainburgu je bila izvedena dne 21. junija 1944. z ustanovno skupščino v popolnoma zasedenem Parteihauu v Krainburgu.

Sportkreisleiter tovarš Alfred Radl je izrekel prisrčno dobrodošlico vsem navzočim in predvsem pozdravil Kreisleiterja NSDAP dr. Pfelegerja, inšpektorja Neutzlerja (kot zastopnika Landrata in Ortsgruppenleiterja Jungschaffnerja).

Gemeinschaftsführer tovarš Franz Tatschl je potem spregovoril in je podal pogled nazaj o razviku in delu Turn- und Sportgemeinschaft Krainburg, ki je bilo žal radi junaške smrti našega tovarša Franza Lener tako hitro prekrajano. Po vpoklicu kot Gemeinschaftsführer der Turn- und Sportgemeinschaft Krainburg se delo nadaljuje z novimi močmi. Z dobro propagando po listkih, lepkih in kinoreklamami je dobilo mnogo rojakov zanimanje za šport in jih je bilo mnogo pridobitvenih. Telovadno in športno udejstvovanje stalno narašča. Da je mlado društvo doseglo že lepe uspehe, dokazuje o neutrudljivem delu in trdni volji, da se bosta izvajala telovadba in šport kljub vsem težkostem. Tako je bil tovarš Radl pri tekmovalju Gaua starih telovadcev Kärntna dne 4. junija 1944. v Klagenfurtu, na prvem mestu; pri lahkoatletskih tekmah dne 4. junija 1944. v Klagenfurtu je bil tovarš Radl pri metu diska na 4. mestu; tovarš Inge Burndorfer je bila pri skoku na daljavo in pri metu krogla pri istih tekmah na drugem mestu. Tudi prav mlado nogometno moštvo se je dobro borilo in izkazalo s tem, da so že dve igri proti oddelku protiletalskega topništva v Wurtu nadmočno dobili.

O samih telesnih vežbah je izvajal tovarš Tatschl, da imajo namen, da človeka telesno in značajno vzgoje, da ga napravijo zmogljivega in odpornega in da napravijo prvi pogoj, da bo nastal zdrav, močan in življenja zmožen narod. Telesno se vežbati, pomeni sopomagati pri obnovi domovine, in vse ljudi tudi v političnem pogledu v smislu nacionalsocializma vzgajati in utrjevati. Vse to služi namenom.

da se vzgoji »narod telovadcev« kakor ga želi Führer. Kamerad Tatschl se je potem zahvalil Kreisleiterju, Landratu in županu za finančno pomoč, ki mu je pomagala, da je preskrbel potrebno športno orodje in pokrili druge izdatke. Zahvalil se je tudi Ortsgruppenleiterju in ravnatelju učiteljskega za vsakodnevno uslužnost in razumevanje v športnih zadevah. Ob zaključku je naznanil sodelavce in društvene voditelje, ki jih je istočasno zvančno vpejal v delo.

Zatem je spregovoril Kreisleiter dr. Pfeleger. Veselo pozdravlja, da se bo športno delovanje v Krainburgu nadaljevalo in so se našle pridne roke, ki so prevzele vodstvo Turn- und Sportgemeinschaft Krainburg. Upa, da bo prebivalstvo Krainburga prilostnost vežbanja telesa bogato izkoristilo in je vzpodbujal prisotne, da pristopijo društvu. Predvsem je pozval mladino, naj se telesno udejstvuje.

Ustanovitvena ura je bila zaključena s obljubo, da bodo nadaljevali s športom, da bi postalo telo vsakega posameznika jako in močno za končni boj in zmago našega naroda. S Sieg Heil našemu Führeru Adolfu Hitlerju je bila zaključena ustanovna svečanost.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Novodobnega »Robinzona« so ujeli. Ljubljanski »Slovenec« poroča: Po gozdovih okrog Dobrave, Podutnika in bližnjih krajih se je že lansko poletje potikal neznan možak. Hodil je okrog brez vsake obleke in s svojo čudno pojavo plašil otroke. Ki so nabirali jagode in jurčke. Celó odrasle ženske so imele velik strah pred njim. Tudi letos kakor hitro so dozorele jagode in so pričeli ljudje z bero, so se takoj pričele govorice o tej nenavadni gozdni prikazni, ki da se spet pojavlja na različnih krajih. Enkrat pod otroke dobrovskega hriba, a drugič ga že zopet vidijo spret v brezovskih hostah. In ko je te dni nekaj otrok iz Dragomerja spet prišlo iz gozda domov, so se ločki in brezovski domobranci odločili za učinkovito racijo po okoliških gozdovih in res ujeli to strah in preplah vzbujajočo gozd-

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Krainburg

Krainburg. V juniju 1944. je bilo zabeleženih 37 rojstev in 14 smrtnih primerov. — Zakonsko zvezo so sklenili: Anton Scheitler in Elisabeth Federspiel iz Krainburga; Zorko Jugovitsch in Helena Boschitsch iz Luckenwalda ozir. Krainburga; Zdenko Motl in Daniela Malowrschnik iz Laak a. d. Zaier ozir. Krainburga; Rupert Stanitsch in Franziska Michelin iz Krainburga; Johann Derling in Anna Hriber iz Radmannsdorf ozir. Krainburga; Alois Gogala in Gertrud Jesenko iz Naklas ozir. Heiligenkreuz; Franz Matiasch in Maria Kautschitsch iz Krainburga; Franz Schwegel in Johanna Sneditz iz Gallenfelsa; Franz Erjauetz in Marianne Archer iz Zwischenwässern. — V prvi polovici leta 1944. je bilo pri Standesamtu Krainburg zabeleženih 191 rojstev in 114 smrtnih primerov. Zakonsko zvezo je sklenilo 87 parov.

Heiligenkreuz. Meseca junija so se narodili: Stanislaus Polanz, Sebenje; Anna Steffe, Sebenje; Johann Schlamberger, Gallenfels; Maria Grascitsch, Steinitz; Maria Teran, Steinitz; Marian Peter Pertschitsch, Trstenik. — Umrl je: Anton Achatschitsch, Steinitz.

Pölland. Rojstva v mesecu juniju. Alois Tschelk, Lom; Vida Jerascha, Jasbine; Peter Klementsichitsch, Paula Klementsichitsch, Vida Habian, Alois Folker, vsi štirje iz Gabrschke Gore; Anna Schubitz, Gorenje brdo; Bernharde Kreinik, Saprowolam. — Umrl so: Vida Habian, Predmost; Maria Dolenz, Woutschach; Josef Pintar, Afriach; Marta Tschadesch, Srednja Vas.

Kreis Stein

Steiner Felstritz. Meseca junija se je narodil Johann Samlen, Kregarjevo. — Umrl so: Anna Osolnik, Podstudenec; Anton Sager, Sakal; Johann Prodink, Kregarjevo; Raimund Suschnik, Podstudenec; Franz Balantitsch, Stahowitz.

Stein. Rojstva v mesecu juniju. Johann Janko, Schutt; Antonia Stele, Kosische; Anna-Aloisia Widitz, Neul; Stanislaw Koschel, Duplitz; Johann Jeras, Goditsch; Maria Uitscher, Podgier; Aloisia Spruk, Hrib; Michael Koschel, Schutt; Maria Richter, Graben; Cyrill Klemenz, Neumarkt; Franz Schimenz, Oberfeld. — Umrl je: Harald-Albrecht Wolf, Stein.

Po svetu

Iz Londona v Lizbono došli potniki poročajo, da se je v Londonu razvila živahna »trgovina« z razvalinami, ki je dobila nečuten razmah zaradi porušenj po orožju »V 1«. Ta trgovina je poglavito v rokah številnih židovskih mešetarjev z hišami, pa tudi emigrantje vseh vrst so udeleženi pri teh poslih kot podmešetarji. Več društev hišnih posestnikov je že zaprosilo vlado, naj izda zaščitne ukrepe, zlasti ker so se mešetarji lotili tudi tega, da barantajo sedaj že tudi z nepoškodovanimi poslopi za njihovo »prazvalinsko vrednost«. Kot kupci nastopajo v številnih primerih tudi pripadniki invazijske armade. Številni nakupi na daljavo gredo tudi v Zedinjene države, tako da vse kaže na nevarnost potujčevanja in razprodaje mestne zemljiške posesti. Doslej pa se ni slišalo nič o tem, da bi britanska vlada kaj ukrenila za zaščito svojih oškodovanih hišnih posestnikov.

no prikazen v osebi obupanega komuniste, kateremu se je menda od samih dobrot v komunističnem raji omračil um in je revež ves zmešan taval po gozdovih ter strašil ljudi. Identitete zaradi njegovega žalostnega duševnega stanja ni bilo mogoče ugotoviti, zato so ga odpremili na opazovalnico. Tako je zdaj dvehletni gozdni strah tukajšnje okolice vendarle enkrat na varnem.

ZAHVALA

Ob smrti mojega dobrega moža, gospoda

DIMETZ JUSTINA, železničarja,
se vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sploh vsem, zlasti pa g. župniku za opravljene pogrebne molitve, nadzorstvu in delavcem Bahnmesterer Littai, iskreno zahvaljujem za sočustvovanje, spremstvo na zadnji poti, za šopke in vence.

Sawadorf, 7. julija 1944.

Zalujoča vdova Leopoldina Dimetz roj. Hrovat.

Nach dem warmen Bad

eine kalte Dusche. Die härtet den Körper ab und schtzt vor mancher Erkältungskrankheit. Krankheiten müssen heute vermieden werden, weil unsere Arbeitskraft gebraucht wird.

BREITKREUTZ KG., Fabrikat. u. Vertrieb von Asthma-Präparaten. Berlin-Tempelhof I.

TRIO SCHUHFABRIK
GES. M. B. H.

NEUMARKTL, OBERKRAIN

DRAHTANSCHRIFT: TRIO NEUMARKTL / FERNSPRECHER NR. 20

Oglasi v našem listu so uspešni!

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem, da smo nanesmo svidenja dobili žalostno vest, da je dne 22. junija 1944. padel na fronti naš ljubi brat

Kepitz Ciril,

Soldat,

star komaj 18 let. Njegovo truplo počiva na Zapadu. Dragi naš Ciril, počivaj v miru.

Tersain, 11. julija 1944.

Zalujoči bratje: Jakob, Ludwig, Johann; sestre: Theresia, Anna, Maria in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

O priliki nepričakovane smrti našega ljubljene in nepozabnega očeta, st. očeta, brata, strica in svaka, gospoda

Franz Paplerja,

usnjarja in lesnega trgovca v Dostlowsch.

smo prejeli toliko izrazov sožalja, da se ne moremo vsakemu posebej zahvaliti. Zato bodi izrečena tem potom naša najpriširnejša zahvala za darovane številne vence in mnogobrojno srenstvo na njegovi zadnji poti. Vsem Bog plačaj!

Zalujoče družine: Papler in Semnik

Strti pod udarcem krute usode naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest, da je naš nad vse ljubljani edini sin in brat

Stanislaus Murschitsch,

Soldat,

v najlepši mladosti, star 23 let, padel dne 9. junija na Zapadu.

Preljubi naš Stanko, ni se Ti izpolnila želja, da bi še enkrat videl nas in na domačo vas. Spomin na Tebe bo naša molitev.

Dobrava-Altendorf, v juliju 1944.

Zalujoči: starši, sestre in ostalo sorodstvo.

Lichtspiele

Allgemeine Filmtheater G. m. b. H.
Zweigstelle Südost

ASSLING

14., 15., 16., 17. VII.
Germanin
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!
18., 19., 20. VII.
Vergißmeinnicht
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

KRAINBURG

14., 15., 16., 17. VII.
Münchhausen
Für Jugendliche nicht zugelassen!
18., 19., 20. VII.
Der laufende Berg
Für Jugendliche zugelassen!

LAAK

14., 15., 16. VII.
Wildvogel
Für Jugendliche nicht zugelassen!
18., 19., 20. VII.
Der Mustergatte
Für Jugendliche nicht zugelassen!

RADMANNSDORF

14., 15., 16. VII.
Gefährlicher Frühling
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!
18., 19., 20. VII.
Nacht ohne Abschied
Für Jugendliche nicht zugelassen!

VELDES

14., 15., 16. VII.
Serenade
Für Jugendliche nicht zugelassen!

19., 20. VII.
Ungeküßt soll man nicht schlafen gehen
Für Jugendliche nicht zugelassen!

NEUMARKTL

15., 16. VII.
Das Ferienkind
Für Jugendliche zugelassen!
19., 20. VII.
Schloß Vogelöd
Für Jugendliche nicht zugelassen!

STEIN

14., 15., 16., 17. VII.
Tonelli
Für Jugendliche nicht zugelassen!
18., 19., 20. VII.
Großstadtmelodie
Für Jugendliche nicht zugelassen!

ST. VEIT

15., 16. VII.
Lache Bajazzo!
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI

15., 16. VII.
Operette
Für Jugendliche nicht zugelassen!
19., 20. VII.
Frau Sixta
Für Jugendliche zugelassen!

MIESS

15., 16. VII.
Zirkus Renz
Für Jugendliche zugelassen!

SCHWARZENBACH

15., 16. VII.
Unsterblicher Walzer
Für Jugendliche zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau:

Vorsicht vor Ansteckung!
Eine kleine, durch Nachlässigkeit her-
vorgeführte Ansteckung hat häufig
eine schwerwiegende Erkrankung zur
Folge. Dann wird die Allgemeinheit
durch Arbeitsausfall belastet. Nicht
ängstlich sein, aber vorsichtig! Im
Ernstfalle sind die richtigen Gegen-
mittel, z. B. CHINOSOL, erhältlich.

Im Luftschutzraum:
Koffer aus dem Weg!
Habt Ihr den Fluchtweg selbst verbaut,
reißt Ihr Euch Wunden in die Haut,
wenn Ihr in Not den Raum verläßt
und braucht dann auch noch

Hansaplast
Wie ein
Schwamm
saugt sich die Wäsche beim Ein-
weichen mit Henko-Wasser voll;
der meiste Schmutz geht so spie-
lend heraus. Weichen Sie ober-
genügend lange ein. Sie
kommen dann viel besser mit
dem Waschpulver zurecht.

Henko
zum Einweichen und
Wasserenthärten.

Karawanken Bote
spada v vsako
gorenjsko hišo!

Vrhovnik Andreas,
Panzergranadier,
cyetodi mladosti, star komaj 21 let. Umri
je dne 23. februarja 1944. na Vzhodu. Truplo
krije tuja zemlja daleč od domačih prelepih
planin, katere je tako zelo ljubil z vsemi utripi
svojega mladega srca in življenja.
Sladko spavaj, ostal mi boš večno svetel
spomin do svidenja, ki ga Vsemogočni enkrat
določi.
Spomin na Tebe bo moja molitev.
Preserje, v juliju 1944.
Zalujoca mati ter ostalo sorodstvo.

AMTliche BEKANNTMACHUNGEN

Der Reichsstatthalter in Kärnten.
Der Chef der Zivilverwaltung in den besetzten Gebieten
Kärntens und Krains.

IVd-Pb-34-a-1944 Klagenfurt, am 10. Juli 1944.
Pb-34-a-1944/K

Betreff: Erzeuger- und Verbraucherpreise für
Speisefrühkartoffeln der Ernte 1944.

Bekanntmachung

Über Erzeuger- und Verbraucherpreise für Speisefrühkartoffeln
der Ernte 1944.

Für Speisefrühkartoffeln der Ernte 1944 gelten vom 13. Juli
bis 19. Juli 1944 nachstehende Preise:

I. Erzeugerfestpreise: Größtenklasse II
Frachtfrei Empfängerstation je I 10.80
100 kg in Reichsmark 18.—

II. Verbraucherhöchstpreise:
je 1/2 kg je 50 kg je 1/2 kg je 50 kg
Rpf. RM Rpf. RM
13 12.— 9.40 8.40

Im übrigen gilt die Anordnung über Preise und Handels-
spannen für Speisefrühkartoffeln der Ernte 1944, Zl. IVd-Pb-
34-a-1944 und Pb-34-a-1944-K vom 5. Juli 1944.

In Auftrag: gez. Dr. Kalmann.

V. zenski bolnišnici v Ljubljani je dekletom iz Gorenjskega
dana možnost, obiskovati babiško šolo. Pogoji: dovršeno
24. leto starosti; pouk traja 12 mesecev. Interesentke naj se
javijo do 20. junija 1944; prijavna mesta so:

v srezu Krainburg: Dr. Hermann Samonigg, bolnišnica
Gallenfels;
v srezu Radmannsdorf: Dr. Rößler, zdravstveni urad
(Landrat);
v srezu Stein: Dr. Brillinger, zdravstveni urad (Landrat).
(5779)

Kundmachung.

Beim Amtsgericht Aßling können Klagen, Grund-
buchsansätze und sonstige Ansprüche nur am Donnerstag jeder
Woche in der Zeit von 8 bis 12 Uhr angebracht werden.

Parteien, die an einem anderen Tage beim Amtsgericht
Aßling vorsprechen, müssen damit rechnen, auf den nächsten
Donnerstag (Amtstag) verwiesen zu werden.

Amtsgericht Aßling, am 4. Juli 1944.

Dr. Domenig e. h.

Razglas.

Pri Amtsgerichte Aßling se vlagajo tožbe, zemljiško-
knjižni predlogi in vse druge vloge samo ob četrtkih vsakega
tedna v času od 8. do 12. ure.

Stranke, ki se zglase pri Amtsgerichte Aßling ob drugih
dnevih, morajo biti pripravljene na to, da se bodo napotile
na prihodnji četrtak (uradni dan).

Amtsgericht Aßling, dne 4. julija 1944.

Dr. Domenig, s. r.

Erweiterung der Selbstversorgung für Holzgasgeneratorfahrzeuge

Bei den schwierigen Arbeitsverhältnissen in der Forstwirtschaft ist es nicht möglich, mit forstlichen Arbeitskräften durch
zusätzliche Einschlag von Generatorholz eine weitere Steigerung
der Generatorholzaufbringung zu erreichen.

Gemäß gemeinsamem Rundschreiben vom 9. Juni 1944 des Reichs-
forstmeisters, Reichsverkehrsministers Beauftragten für den
Vierjahresplan, der Generalbevollmächtigte für Rüstungsauf-
gaben Reichsminister Speer, Zentralstelle für Generatoren, bzw.
den hierzu ergangenen Durchführungsbestimmungen, wird den
Besitzern von Nutzkraftfahrzeugen die mit Holzgasgeneratoren aus-
gestattet sind oder ausgestattet werden können nunmehr die
Möglichkeit gegeben, sich in erweitertem Umfang mit Generator-
waldholz selbst zu versorgen (erweiterte Selbstversorgung).
Hierfür kommen hauptsächlich Fahrzeuge in Frage, die ihren
Standort in der Nähe von Waldungen haben.

Die näheren Bestimmungen über Antragstellung und Durch-
führung dieser erweiterten Selbstversorgung, die wegen Platz-
mangel hier nicht zum Ausdruck kommen können, sind bei den
Oberbürgermeistern, Landräten, Fahrbereitschaftsleitern und bei
den örtlichen Forstämtern einsehbar.

Das hierdurch gewonnene Holz darf nur zum Generator-
betrieb verwendet werden. Versteckungen werden nach den hierfür gel-
tenden Vorschriften, insbesondere nach der Anordnung über die
Abgabe und den Bezug von festen Kraftstoffen vom 16. März
1943 (Deutscher Reichsanzeiger 63), geahndet. Gegebenenfalls kann
der Bevollmächtigte für den Nahverkehr das Fahrzeug auch auf
Grund des § 15 RLG anderweitig in Anspruch nehmen.

Dieser hiermit gegebene Möglichkeit einer weiteren Steige-
rung der Generatorholzaufbringung kommt im Hinblick auf die
steigenden Transportanforderungen und auf die derzeitige Lage
am Holzmarkt erhöhte Bedeutung zu.

Der Reichsstatthalter in Salzburg.
Bevollmächtigter für den Nahverkehr für den Wehrkreis XVIII.

Hausmädchen ges. das gut
kochen kann f. gepfl. Haush.
i. Bad Soden/Taunus. Angeb.
erb. unter F. M. 95.529 an
ALA Anzeigen-GmbH., Frank-
furt/M. 5786

Der Reichsminister für Rüs-
tung und Kriegsproduktion
Chef der Transporteinheiten
Speer, Berlin NW 40, Alsen-
straße 4, Telefon 1165 81,
sucht Kraftfahrer und Kraft-
fahranfänger, Lohnbachhal-
ter(-innen), Stenotypistinnen
und Kontoristinnen, Einsatz
im Reich und in den be-
setzten Gebieten, Serviere-
rinnen und Reinemache-
frauen, Einsatz außerhalb
Berlins. Unterkunft etc. wird
gewährt. (5779)

Wir haben einen großen
Personenkreis im Umgang
mit der Einheitsseife
beobachtet. Das war
betrüblich anzusehen.
Ungefähr jedes Seifen-
stück wird nur zur Hälfte
„verbraucht“, die andere
Hälfte wird vergeudet.
Befolgen Sie unsere guten
Ratschläge, die wir hier
veröffentlichen werden.

Warta-Seife
Kundendienst

Leset den Karawanken Bote

TEXTILBRUNA

Krainburger Textilfabriken G. m. b. H.

KRAINBURG

Menjam

Menjam sadno stiskalnice za
kotel za žganjekuho v nerab-
nem stanju. Ogleda se v so-
boto popoldan ali nedeljo.
Naslov v K. B. Krainburg.
3631-15

Elektromotor dam za konja,
4 do 10 let starega. Razliko
doplačam, ali konja kupim.
Naslov pri K. B. Krainburg,
pod 3655-15.

Zamenjam dobro ohranjen glo-
bok otroški voziček za enake-
ga športnega. Ponudbe na K.
B. Krainburg pod 3653-15.

Zenitve

30letni železniški uslužbenec
v Kärntnu želi spoznanja v
svrhu zenitve z Gorenjskim
dekletom srednje postave, čed-
ne zunanosti, do 25 let. Ce-
njene dopise s sliko na K. B.
Krainburg pod »Srečna bodoč-
nost«.

3637-21
Želim dopisovati z Gorenjko v
tujini. Dopise pod »Golica« na
K. B. Klagenfurt št. 5717-21.

Osamljen, brez otrok, 46 let
star, iščem gospodinjjo. Pred-
nost imajo delavke ali kmečke
služkinje od 40 let naprej. Do-
pisi na K. B. Klagenfurt pod
štev. 5786-21.

Izgubljeno

16. junija 1944. se je izgubil
en koštrun, bele barve s črno
liso, okrog glave je imel zvon-
ček, odšel je proti Dovjem-
Maistern. Najditelj dobi na-
grado. 5789-22

-Razno

Dne 25. junija 1944 se je našlo
moško kolo. Lastnik ga lahko
dobi v Aßling, Zoisstraße 4.
5770-23

Dr. Rudolf Oman je pričel dne
10. julija s splošno zdravniško
praksvo v Krainburgu, Veldes-
er Straße 21 (Preje Dr. Bežek).
Sprejema od 8 do 12 in 14 do
16 ure. 3630-23

Arztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:

Am 16. Juli: Dr. Karl Petritsch,
Krainburg, Veldes-er Str. 14,
Fernruf 179.

Der Erfolg jeder Mahlzeit wird
noch gesteigert durch haushalten-
den Verbrauch der erzeugten Güter.
Wenn deshalb niemand mehr kauft,
als er braucht, dann werden nicht
wenige alles, sondern alle genug
erhalten. — Dies gilt ebenso für
DARMOL, das auch heute in
steigendem Maße hergestellt wird.

DARMOL-WERK
Dr. A. & L. SCHMIDGALL
WIEN

Krankheit
keine Privatsache!

Jeder Kranke löst eine Lücke
in der Kampffront der Heimat
offen. Der Wille zur schnellen
Gesundung ist deshalb Pflicht;
er muß die Kunst der Ärzte
und die Wirkung bewährter
Arzneimittel unterstützen

ASTA
ARZNEIMITTEL

**Aufgelassene
Fabriken**

Brauchbare
Maschinen kauft
KURT FRICK
Klagenfurt
Salmstraße
Fernruf 1486